

การจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี

โดย
นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
ภาควิชาคณิตศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2550
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี

โดย
นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
ภาควิชาคณิตศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2550
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**KNOWLEDGE MANAGEMENT OF TOURIST DESTINATIONS : A CASE STUDY OF
RATCHABURI PROVINCE**

**By
Rungsak Phongsawai**

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF SCIENCE

Department of Mathematics

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2007

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ การจัดการ
ความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี ” เสนอโดย
นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ รัตนประเสริฐ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วีรานันท์ พงศาภักดี)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์)
...../...../.....

47308305 : สาขาวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ : แผนที่ความรู้/การจัดการความรู้/นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

รุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว : การจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว
: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : ผศ.ดร.ปราณี นิลกรณ์. 89 หน้า.

การวิจัยเรื่องการจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ทราบความต้องการความรู้ทางการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรีและนำความต้องการนั้น มาจำแนกความรู้ตามประเภทของจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวและ จัดทำแผนที่ความรู้ 2) เปรียบเทียบแผนที่ความรู้ และความต้องการความรู้ ตามประเภทของจุดหมายปลายทาง 3) จัดทำระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์สำหรับนักท่องเที่ยว โดยศึกษากรณีการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรีครอบคลุม 4 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบ้านโป่ง อำเภอสวนผึ้ง อ.ดำเนินสะดวก ซึ่งแทนจุดหมายปลายทาง ที่เป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ที่เที่ยวเมือง ที่ท่องเที่ยวภูเขา น้ำตก และที่ท่องเที่ยว ชมวิถีชีวิตและสวนผลไม้ตามลำดับ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการความรู้ ฉบับที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ ระดับความสำคัญของความรู้และการนำความรู้ไปใช้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ การวิเคราะห์ปัจจัย การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่ ผลการวิจัยพบว่า 1) จุดหมายปลายทางต่างกันนำไปสู่ความต้องการความรู้ที่ต่างกัน และได้แผนที่ความรู้ที่แตกต่างกัน 2) ความสำคัญของความรู้สามารถสกัดเป็นปัจจัยที่สำคัญได้ 3 ปัจจัย เมื่อนำคะแนนปัจจัยมาเปรียบเทียบกันตามจุดหมายปลายทางพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบตามอาชีพผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าคะแนนปัจจัยของปัจจัยที่ 2 และปัจจัยที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับการนำความรู้ไปใช้สามารถสกัดเป็นปัจจัยที่สำคัญได้ 2 ปัจจัย เมื่อนำคะแนนปัจจัยมาเปรียบเทียบกันตามจุดหมายปลายทางพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบตามอาชีพพบว่า ในปัจจัย 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) จากแผนที่ความรู้ที่ได้ ผู้วิจัยได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยวขึ้น เป็นระบบซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้สนใจได้ในระดับหนึ่ง

ภาควิชาคณิตศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

47308305 : MAJOR : MATHEMATICS AND INFORMATION TECHNOLOGY

KEY WORD : KNOWLEDGE MAP/KNOWLEDGE MANAGEMENT/
TOURIST DESTINATION

RUNGSAK PHONGSAWAI : KNOWLEDGE MANAGEMENT OF TOURIST
DESTINATIONS : A CASE STUDY OF RATCHABURI PROVINCE. AN INDEPENDENT STUDY
ADVISOR : ASST.PROF.PRANEE NILAKORN. 89 pp.

The purposes of this master's report are to 1) identify knowledge requirements for tourists in ratchaburi province, classify then and build knowledge maps according to the types of tourist destinations 2) Compare knowledge maps and knowledge requirements by types of destinations 3) develop a database system for tourists. The destination types corred in this study are Amphur Banpong representing city tourism, Amphur Sounpung representing a mountain ous and waterfall tourism, Amphur Moung representing historical tourism and Amphur Dumnernsadoug representy agricultural way of life tourism. The data were collected by 2 questionnaires. The first questionnaires was used to collect knowledge requirements for tourists to be used in building knowledge maps. The second questionnaires, derived from the knowledge obtained from the first questionnaire, was used to collect the importance and the performance of each knowledge item. The sample consisted of 400 tourists and inhabitants of Ratchaburi province. The data were analyzed using frequency and percentage, factor analysis, oneway ANOVA, multiple comparison by method LSD. The findings were 1) Knowledge requirements and knowledge maps were different by destination types. 2) The importance of knowledge could be extracted into 3 factors and the factor score means of these factors were not different by the types of destinations but were different by the occupations of the respondents. 3) The performance of knowledge could be extracted into 2 factors and the factor score means of these factor were not different by the destination types but were different by the occupations of the respondents for the second factor. 4) Based an the knowledge maps obtained, a database for Ratchaburi tourists was developed.

Department of Mathematics Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2007

Student's signature

An Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาและเรียบเรียงการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอกราบ
ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของงานวิจัยนี้ ที่ให้
คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบ ตลอดจนแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ ภาควิชาสถิติ และภาควิชา
คอมพิวเตอร์ทุกท่าน ที่ได้ช่วยอบรม สั่งสอน และให้ความรู้กับข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน และให้โอกาส
ทางการศึกษาจนถึงระดับนี้

สุดท้ายขอขอบคุณพระเจ้า ที่ได้สร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้ ขอนมัสการพระองค์มา ณ
โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	4
สมมุติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตการดำเนินงาน.....	4
นิยามศัพท์.....	4
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
การจัดการความรู้.....	5
การจัดการความรู้กับการท่องเที่ยว.....	12
การทำแผนที่ความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว.....	14
การวิเคราะห์ปัจจัยและการนำไปใช้ในการสร้างความรู้.....	15
การท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี.....	18
ความรู้เกี่ยวกับฐานข้อมูล.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	26
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	26
ระเบียบวิธีวิจัย.....	27
ประชากร.....	27
ตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	28
การสร้างเครื่องมือ.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การจัดทำฐานข้อมูล.....	30
4 ผลการวิจัย.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
การทำแผนที่ความรู้.....	33
ผลการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้.....	40
การจัดทำฐานข้อมูล.....	52
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	76
Source code ที่สำคัญของ โปรแกรม.....	77
แบบสอบถามชุดที่ 1.....	83
แบบสอบถามชุดที่ 2.....	85
เอกสารการขอใช้ข้อมูลจาก www.tourthai.com	88
ประวัติผู้วิจัย.....	89

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม	32
2	ความถี่และร้อยละของความต้องการความรู้	36
3	ระดับความสำคัญของความรู้	41
4	ผลการวิเคราะห์ปัจจัย ความสำคัญของความรู้	42
5	การเปรียบเทียบความสำคัญของความรู้ โดย factor score	43
6	ระดับค่าเฉลี่ยของความรู้จำแนกตามจุดหมายปลายทาง	44
7	การเปรียบเทียบความสำคัญของความรู้ โดย factor score	44
8	ระดับค่าเฉลี่ยของความรู้จำแนกตามอาชีพ	45
9	การเปรียบเทียบรายคู่จำแนกตามอาชีพ	46
10	ระดับการนำความรู้ไปใช้	47
11	ผลการวิเคราะห์ปัจจัย การนำความรู้ไปใช้	48
12	การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้ โดย factor score	49
13	ระดับค่าเฉลี่ยของความรู้จำแนกตามจุดหมายปลายทาง	50
14	การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้ โดย factor score	50
15	ระดับค่าเฉลี่ยของความรู้จำแนกตามอาชีพ	51
16	การเปรียบเทียบรายคู่จำแนกตามอาชีพ	51
17	การเก็บข้อมูลรายละเอียดจังหวัด	57
18	การเก็บข้อมูลรายการสถานที่ท่องเที่ยว	57

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	พื้นที่ ที่ทำการเก็บข้อมูลงานวิจัย	27
2	การทำงานของฐานข้อมูล	53
3	ความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตี	54
4	การกำหนดคุณลักษณะของเอนทิตีรายละเอียดจังหวัด.....	55
5	การกำหนดคุณลักษณะเอนทิตีสถานที่ท่องเที่ยว	55
6	ความสัมพันธ์เอนทิตีจังหวัดกับสถานที่ท่องเที่ยว	56
7	ER Model แสดงความสัมพันธ์เอนทิตีจังหวัดกับสถานที่ท่องเที่ยว.....	56
8	การออกแบบตาราง Province.....	58
9	การออกแบบตาราง Place	58
10	การออกแบบตาราง Password	59
11	หน้าจอโปรแกรม Microsoft Visual Basic 6.0	60
12	หน้าจอโปรแกรม Photoshop ในการสร้างเมนู	60
13	การสร้างหน้าแสดงข้อมูลหลักของจังหวัด	61
14	การสร้างหน้าแสดงข้อมูลหลัก	61
15	การสร้างหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว	62
16	การสร้างหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว	62
17	การสร้างหน้าต่างแสดงภาพถ่ายอย่างสถานที่ท่องเที่ยว	63
18	การสร้างหน้าต่างสำหรับใส่รหัสผ่าน.....	63
19	การสร้างหน้าข้อมูลจังหวัดสำหรับเจ้าหน้าที่	64
20	การสร้างหน้าสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่	64
21	การสร้างหน้าลบข้อมูล และฐานข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่	65
22	การสร้างหน้าเรื่องนำร่องก่อนเดินทาง.....	65
23	การสร้างหน้าวิธีการใช้งานของโปรแกรม	66
24	หน้าจอของโปรแกรม ส่วนที่ 1.....	67
25	หน้าจอของโปรแกรม ส่วนที่ 2.....	68
26	หน้าจอของโปรแกรม ส่วนที่ 3.....	69

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ในอดีตนั้นระบบเศรษฐกิจในโลก อาจแบ่งได้เป็นสามยุคตามวิวัฒนาการในการผลิต โดยในสังคมเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมที่การผลิตยังต้องพึ่งที่ดินและแรงงาน จึงทำให้ยุคนั้นเป็นยุคของการจับจองเป็นเจ้าของที่ดิน และการมีบริวาร ต่อมาในสังคมอุตสาหกรรมซึ่งอาศัยเครื่องมือ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรกลในการผลิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากทำให้ยุคของสังคมอุตสาหกรรมกลายเป็นยุคของนายทุน ในปัจจุบันสังคมของเราเคลื่อนเข้าสู่ยุคของการค้นหาความคิดใหม่ๆ และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารในกระบวนการการผลิต จึงส่งผลให้ความรู้ ความสามารถและความชำนาญกลายเป็นสิ่งมีค่าที่สุด สำหรับการดำเนินการของ องค์กรต่างๆ ทำให้ยุคนี้ คือยุคของทุนทรัพย์ทางปัญญา และสิ่งนี้เอง ก็คือเหตุผลว่าทำไมองค์กรต่างๆ ต้องหันมาสนใจ กับการจัดการด้านความรู้ (มาโนช เวชพันธ์ 2532 : 15-16)

ดังนั้น การที่โลกได้เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy – KBE) งานต่างๆ จำเป็นต้องใช้ความรู้มาสร้างผลผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น การจัดการความรู้ เป็นคำกว้างๆที่มีความหมายครอบคลุมเทคนิค กลไกต่างๆ มากมาย เพื่อสนับสนุนให้การทำงานของแรงงานความรู้ (Knowledge Worker) มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลไกดังกล่าว ได้แก่ การรวบรวมความรู้ที่กระจัดกระจายอยู่ที่ต่างๆ มารวมไว้ที่เดียวกัน การสร้างบรรยากาศให้คนคิดค้น เรียนรู้ สร้างความรู้ใหม่ๆ ขึ้น การจัดระเบียบความรู้ในเอกสาร และทำสมุดหน้าเหลืองรวบรวมรายชื่อผู้มีความรู้ในด้านต่างๆ และที่สำคัญที่สุด คือการสร้างช่องทาง และเงื่อนไขให้คนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันเพื่อนำไปใช้พัฒนางานของตนให้สัมฤทธิ์ผล

ความรู้ คือ ความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายบางประการ ความสามารถในการรู้บางอย่างนี้ เป็นสิ่งสนใจหลักของวิชาปรัชญาและมีสาขาที่ศึกษาด้านนี้โดยเฉพาะเรียกว่าญาณวิทยา (epistemology) ความรู้ในทางปฏิบัติมักเป็นสิ่งที่ทราบกันในกลุ่มคน และในความหมายนี้เอง ที่ความรู้นั้นถูกปรับเปลี่ยนและจัดการในหลาย ๆ แบบ

การจัดการความรู้ (Knowledge management) คือ การรวบรวม สร้าง จัดระเบียบ แลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้ในองค์กร โดยพัฒนาระบบจากข้อมูลไปสู่สารสนเทศเพื่อให้เกิด

ความรู้และปัญญา ในที่สุด การจัดการความรู้ประกอบไปด้วยชุดของการปฏิบัติงานที่ถูกใช้ โดยองค์กรต่างๆ เพื่อที่จะระบุ สร้าง แสดง และกระจายความรู้ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้และการเรียนรู้ภายในองค์กร อันนำไปสู่การจัดการสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการธุรกิจที่ดี องค์กรขนาดใหญ่ โดยส่วนมากจะมีการจัดสรรทรัพยากรสำหรับการจัดการองค์ความรู้ โดยมักจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนกเทคโนโลยีสารสนเทศหรือแผนกการจัดการทรัพยากรมนุษย์

การจัดการความรู้จึงเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ (Information) แปรสารสนเทศให้เป็นความรู้และใช้ความรู้เพื่อปฏิบัติการ(Action) โดยไม่หยุดอยู่แค่ระดับความรู้แต่จะยกระดับไปถึงปัญญา (Wisdom)

การทำแผนที่ความรู้ (Knowledge Mapping) เป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดการความรู้ แผนที่ความรู้ช่วยให้มีเค้าโครงที่ทำให้มองเห็นความรู้เป็นรูปธรรมได้ การทำแผนที่ความรู้คือ เชื่อมทิศที่ช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ขององค์กร แผนที่ความรู้มักจะแสดงถึงความรู้ที่องค์กรมีอยู่รวมทั้งบุคลากรที่มีรูปร่างนั้น ซึ่งเป็นภาพแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับความรู้ ได้แก่ กระบวนการ แหล่งความรู้ ขุมความรู้ (assets) การไหลเวียน ช่องว่าง ตัวปิดกั้นการไหลเวียนความรู้ภายในองค์กร และการไหลเวียนข้ามพรมแดนองค์กร แผนที่ความรู้ช่วยบอกขีดความสามารถ ความเชื่อมโยงระหว่างคนทั่วทั้งองค์กร และช่วยบอกช่องว่างของความรู้ เมื่อสภาพเหล่านี้แสดงออกมาเป็นภาพเป็นเป้าสายตาจะช่วยให้เกิดการพัฒนาในด้านการใช้การแลกเปลี่ยน และการส่งต่อความรู้

การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ กระบวนการจัดการความรู้ทำให้ได้ความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ ตรงเป้า ตรงประเด็น ประหยัดต้นทุน และ ประหยัดเวลา ซึ่งการเผยแพร่ความรู้ที่ตรงกับความต้องการของผู้ที่ต้องการใช้ความรู้ทำให้ผู้ใช้ความรู้ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการค้นหา ซึ่งสิ่งนี้สำคัญในการจัดการความรู้ (Cooper 2006)

ในการจัดการท่องเที่ยว การจัดการกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเป็นเรื่องสำคัญ การจะจัดการท่องเที่ยวของจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้นหรือกลับมาเที่ยวซ้ำนั้น ควรต้องนำการจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางมาใช้ประโยชน์แต่ละแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ผู้จัดการท่องเที่ยวอาจเก็บรวบรวมความรู้ที่จำเป็นทั้งทางด้านที่ผู้ให้บริการท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้ และความรู้ที่จำเป็นสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้ใช้บริการ ความรู้ที่รวบรวมได้ อาจจัดเก็บและ

เผยแพร่ ให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ โดยผ่านเครือข่าย ซึ่งจะทำให้เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้ให้บริการขนาดเล็กจะได้รับประโยชน์จากฐานความรู้ที่พัฒนาขึ้นอย่างมาก

สำหรับประเทศไทยรัฐบาลได้ประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักของประเทศมาโดยตลอด มีการตั้ง "กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา" ขึ้นเมื่อ พ.ศ.2545 ตั้งแต่ปลายปี 2546 เป็นต้นมา มีนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 10 ล้านคนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแพร่สะพัด นำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนกว่า 300,000 ล้านบาทต่อปี ยังไม่รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งมีเงินหมุนเวียนภายในประเทศจากการท่องเที่ยวจำนวนมหาศาล (ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวปี 2549) อย่างไรก็ตามประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย ต่างก็มีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมแนวหน้าของประเทศตนเช่นกัน ทำให้การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเข้มข้นขึ้น หากหน่วยงาน ที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวของรัฐได้นำการจัดการความรู้มาใช้ในการท่องเที่ยวจะทำให้ การท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ในภาวะแข่งขันได้

จังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เพราะประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบและการคมนาคมสะดวก ซึ่งในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดไม่ต่ำกว่าปีละ 1,200,000 คน จึงทำให้เกิดคำถามที่ว่าเราจะทำอย่างไรให้การท่องเที่ยวในท้องถิ่นเกิดความยั่งยืน แข่งขันกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้ จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี อาจจำแนกตามลักษณะได้เป็น 4 ประเภท คือ ที่เที่ยวเมือง สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ที่ท่องเที่ยว ภูเขาและน้ำตก ชมวิถีชีวิต และสวนผลไม้ การที่จุดหมายปลายทางมีลักษณะแตกต่างกันย่อมต้องการความรู้ในการจัดการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ในการสร้างฐานความรู้สำหรับผู้จัดการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว จึงต้องคำนึงถึงความต้องการที่แตกต่างกันเหล่านี้ ดังนั้นในการสร้างฐานความรู้ควรทราบว่าสถานที่ปลายทางมีความรู้อะไรอยู่บ้างและความรู้นั้นอยู่ที่ไหน ความรู้อะไรที่จำเป็นแหล่งความรู้มีอยู่ที่ใดและใครจะเป็นผู้ใช้ความรู้นั้น คำตอบสามารถใช้บอกความแตกต่างว่าอะไรเป็นสิ่งที่ต้องการและอะไรที่มีให้ใช้ ความรู้เรื่องใดที่มีเกินจำเป็น อะไรเป็นจุดแข็ง อะไรเป็นจุดอ่อนในการที่จะหาความรู้ จัดการความรู้ เก็บความรู้และเผยแพร่ความรู้ เพื่อจะได้นำมาสร้างฐานความรู้และเผยแพร่ในรูปเครือข่ายให้ทั้งผู้จัดการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์ต่อไปได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าความรู้ที่จำเป็นและเป็นที่ต้องการในการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรีมีอะไรบ้าง เพื่อนำมาสร้างแผนที่ความรู้และฐานความรู้ด้านการท่องเที่ยว

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดราชบุรีและเป็นต้นแบบให้กับการจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อทราบความต้องการความรู้ทางการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี และนำความต้องการนั้น มาจำแนกความรู้ตามประเภทของจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว และ จัดทำแผนที่ความรู้
2. เปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญความรู้และการนำความรู้ไปใช้ ตามประเภทของจุดหมายปลายทาง
3. จัดทำระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์สำหรับนักท่องเที่ยว โดยใช้แผนที่ความรู้ที่ได้

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนที่ความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. ความต้องการความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ขอบเขตการดำเนินงาน

ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาความรู้ด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี โดยมุ่งศึกษาเฉพาะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะ 4 ประเภท คือ

1. ที่เที่ยวเมือง	:	อ.บ้านโป่ง
2. สถานที่ทางประวัติศาสตร์	:	อ.เมืองราชบุรี
3. ที่ท่องเที่ยว ภูเขา น้ำตก	:	อ.สวนผึ้ง
4. ชมวิถีชีวิต และสวนผลไม้	:	อ.ดำเนินสะดวก

นิยามศัพท์

จุดหมายปลายทาง ในที่นี้หมายถึง เป้าหมายของการเดินทางของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ เป็นสถานที่ ที่นักท่องเที่ยวต้องการจะไปถึง ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ตามรูปแบบของการท่องเที่ยว ซึ่งในที่นี้หมายถึงอำเภอ 4 อำเภอที่ทำการวิจัย โดยแต่ละอำเภอมียุทธศาสตร์ของจุดหมายปลายทางที่แตกต่างกันไป

แผนที่ความรู้ หมายถึง การกำหนดที่ตั้งของความรู้ที่สำคัญว่าอยู่ตรงไหนบ้าง แล้วใช้
การแสดงผลออกมา เช่น จัดการพิมพ์เป็นรายการออกมา หรืออาจมีภาพแสดงที่ตั้งความรู้ ซึ่ง
โดยปกติแล้ว แผนที่ความรู้จะเป็นตัวชี้นำไปยังคน หรือ เอกสาร หรือ ฐานข้อมูลต่างๆ ซึ่ง
แผนที่ความรู้ เป็นแค่เพียงตัวบอกว่าความรู้อยู่ที่ไหน เท่านั้น แต่ตัวแผนที่ความรู้เองไม่ได้มีความรู้
นั้นๆ อยู่ เป็นเพียงตัวชี้แนะ ไม่ใช่ตัวเก็บความรู้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการนำกระบวนการจัดการความรู้มาใช้ในการท่องเที่ยวโดยจัดทำแผนที่ความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวโดยใช้วิธีการทางสถิติ เปรียบเทียบแผนที่ความรู้ตามประเภทของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว และสร้างฐานความรู้การท่องเที่ยวจากแผนที่ความรู้ที่ได้ ดังนั้น ในบทนี้ จะนำเสนอทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเรียงตามลำดับดังนี้

1. การจัดการความรู้
2. การจัดการความรู้กับการท่องเที่ยว
3. การทำแผนที่ความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว
4. การวิเคราะห์ปัจจัยและการนำไปใช้ในการสร้างความรู้
5. การท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี
6. การสร้างฐานความรู้สำหรับการท่องเที่ยว
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดการความรู้

ความรู้

ความรู้ หมายถึง ความหมาย และความเข้าใจ ที่ได้จากการประมวลผลสารสนเทศในทางที่นำมาใช้ปฏิบัติได้ ความรู้ต้องมีบริบท ตรงประเด็น ใช้งานได้ และนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาได้ นิยามนี้แสดงให้เห็นว่าความรู้ในแง่ของการจัดการความรู้ถูกจำกัดความในลักษณะที่ปฏิบัติได้จริง

คำว่า ความรู้ (Knowledge) ในทัศนะของฮอสเปอร์ (มาโนช เวชพันธ์ 2532 : 15-16) นับเป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำซึ่งอาจจะโดยการนึกได้มองเห็นได้ยิน หรือได้ฟัง ความรู้นี้เป็นหนึ่งในขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วยคำจำกัดความหรือความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหาและมาตรฐานเป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความรู้เป็นเรื่องของการจำอะไรได้ ระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่

ซับซ้อนหรือใช้ความสามารถของสมองมากนัก ด้วยเหตุนี้ การจำได้จึงถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางจิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิดและความสามารถทางสมองมากขึ้นเป็นลำดับ ส่วนความเข้าใจ (Comprehension) นั้น ฮอสเปอร์ชี้ให้เห็นว่าเป็นขั้นตอนต่อมาจากความรู้ โดยเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความสามารถของสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้น จนถึงระดับของการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ แล้ว อาจจะใช้การฟัง การเห็น การได้ยิน หรือเขียน แล้วแสดงออกมาในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ

เช่น การบรรยายข่าวสารที่ได้ยินมาโดยคำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมเอาไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนก็ได้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (อักษร สวัสดิ์ 2542 : 26) ได้ให้คำอธิบายว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่ผู้เรียนรู้เพียงแต่เกิดความจำได้ โดยอาจจะเป็นการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ในขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้างและวิธีแก้ไขปัญหา ส่วนความเข้าใจอาจแสดงออกมาในรูปของทักษะด้าน “การแปล” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้น ๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง และ “การให้ความหมาย” ที่แสดงออกมาในรูปของความคิดเห็นและข้อสรุป รวมถึงความสามารถในการ “คาดคะเน” หรือการคาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้น

เบนจามิน บลูม (อักษร สวัสดิ์ 2542 : 26-28) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่าหมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระสวนของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำอันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยก่อนหน้านั้นในปี ค.ศ. 1965 บลูมและคณะได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (cognitive domain) ของคน ว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดยบลูมและคณะ ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่ายๆ ที่เป็นอิสระแก่กันไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยุ่ยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อ

เผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ เพื่อคว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์ (criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ (characteristics of cognitive domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจการนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

เป็นการยากมากที่จะให้นิยาม คำว่า "ความรู้" ด้วยถ้อยคำสั้นๆ ยิ่งในความหมายที่ใช้ในศาสตร์ ด้านการจัดการความรู้ คำว่า "ความรู้" ยังมีความหมายหลายนัย และหลายมิติ ดังเช่น

- ความรู้ คือ สิ่งที่มีเมื่อนำไปใช้ จะไม่หมด หรือสึกหรอ แต่จะยิ่งงอกเงย หรืองอกงามขึ้น
- ความรู้ คือ สารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ
- ความรู้ เป็นสิ่งที่คาดเดาไม่ได้
- ความรู้ เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้
- ความรู้ เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบท และกระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยความต้องการ

ในยุคแรกๆ ของการพัฒนาศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ มองว่าความรู้มาจากการจัดระบบ และตีความ สารสนเทศ (Information) ตามบริบท และสารสนเทศก็มาจากการประมวลข้อมูล (data) ความรู้จะ ไม่มี

ประโยชน์ ถ้าไม่นำไปสู่การกระทำ หรือการตัดสินใจในการจัดการสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคแห่งสังคมที่ใช้ความรู้เป็นฐาน (knowledge-based society) มองความรู้ว่าเป็นทุนปัญญาหรือทุนความรู้สำหรับการสร้างคุณค่า และมูลค่า (value) การจัดการความรู้เป็นกระบวนการใช้ทุนปัญญา นำไปสร้างคุณค่า และมูลค่า ซึ่งอาจเป็นมูลค่าทางธุรกิจ หรือคุณค่าทางสังคมก็ได้

การจัดการความรู้

ในช่วงเวลาประมาณ 15-20 ปี ที่เกิดศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ อาจกล่าวได้ว่าการจัดการความรู้ ได้มีวิวัฒนาการมาเป็น 3 ยุค ได้แก่

ยุคที่ 1 อาจเรียกชื่อว่า ยุค Pre-SECI การจัดการความรู้ เน้นที่การจัดการสารสนเทศ (Information management) เพื่อใช้ในเทคโนโลยีช่วยการตัดสินใจของคน เริ่มเมื่อประมาณ 15-20 ปีที่แล้ว

ยุคที่ 2 อาจเรียกชื่อว่า ยุค SECI มองว่าความรู้แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit knowledge) กับความรู้ฝังลึก (tacit knowledge) การจัดการความรู้เน้นการเปลี่ยนความรู้ฝังลึก เป็นความรู้ชัดแจ้ง และวนกลับหมุนเป็น "เกลียวความรู้" (Knowledge spiral) เป็นยุคที่เชื่อมโยงการจัดการความรู้เข้ากับ การรี้อปรับ (re-engineering) กระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุประสิทธิภาพ (efficiency) สูงสุด

ยุคที่ 3 อาจเรียกชื่อว่า ยุค Post-SECI มองว่าความรู้ไม่แบ่งขั้ว เป็นความรู้ชัดแจ้ง และความรู้ฝังลึก แต่มีคุณสมบัติทั้งสองอยู่ด้วยกันเน้นการจัดการความรู้เพื่อการใช้งานเวลานั้น (Just-in-time) และเน้นที่ประสิทธิผล (effectiveness) ของงาน

การจัดการความรู้ เป็นกระบวนการ (process) ที่ดำเนินการร่วมกันโดยผู้ปฏิบัติงานในองค์กร หรือหน่วยงานย่อยขององค์กร เพื่อสร้างและใช้ความรู้ในการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นกว่าเดิมการจัดการความรู้ในความหมายนี้ จึงเป็นกิจกรรมของผู้ปฏิบัติงานไม่ใช่กิจกรรมของนักวิชาการหรือนักทฤษฎี แต่นักวิชาการ หรือนักทฤษฎีอาจเป็นประโยชน์ ในฐานะแหล่งความรู้ (resource person) หรือผู้อำนวย

ความสะดวกในการจัดการความรู้ การจัดการความรู้คือกระบวนการที่จะระบุ เลือก จัดระเบียบ เผยแพร่ และถ่ายโอนความรู้สำคัญ และความชำนาญเพื่อว่ามันสามารถใช้ร่วมกันได้ในลักษณะที่มีรูปแบบ และนำมาใช้ใหม่ได้

การจัดการความรู้เป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป้าหมายคือการพัฒนาและพัฒนาคคน โดยมีความรู้เป็นเครื่องมือ มีกระบวนการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือการจัดการความรู้ เป็นเครื่องมือ ไม่ใช่เป้าหมาย

วิจารณ์ พานิช (2549) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” ไว้คือ สำหรับนักปฏิบัติ การจัดการความรู้คือ เครื่องมือ เพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่

1. บรรลุเป้าหมายของงาน
2. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน
3. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และ
4. บรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
3. การปรับปรุง คัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วน ให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
4. การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
5. การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

6. การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจน อยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) จากคำว่า “จัดการความรู้” จึงมีคนเข้าใจผิด เริ่มดำเนินการ โดยรีเข้าไปที่ความรู้ คือ เริ่มที่ความรู้ นี่คือการผิดพลาดที่พบบ่อยมาก การจัดการความรู้ที่ถูกต้องจะต้องเริ่มที่งานหรือเป้าหมายของงาน เป้าหมายของงานที่สำคัญ คือ การบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ที่เรียกว่า Operation Effectiveness และนิยามผลสัมฤทธิ์ ออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. การสนองตอบ (Responsiveness) เช่น การสนองตอบความต้องการของลูกค้า สนองตอบความต้องการของเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น สนองตอบความต้องการของพนักงาน และสนองตอบความต้องการของสังคมส่วนรวม
2. การมีนวัตกรรม (Innovation) ทั้งที่เป็นนวัตกรรมในการทำงาน และนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์หรือบริการ

3. **ขีดความสามารถ (Competency)** ขององค์กร และของบุคลากรที่พัฒนาขึ้น ซึ่งสะท้อนสภาพการเรียนรู้ขององค์กร

4. **ประสิทธิภาพ (Efficiency)** ซึ่งหมายถึงสัดส่วนระหว่างผลลัพธ์ กับต้นทุนที่ลงไป การทำงานที่ประสิทธิภาพสูง หมายถึง การทำงานที่ลงทุนลงแรงน้อย แต่ได้ผลมากหรือคุณภาพสูง เป้าหมายสุดท้ายของการจัดการความรู้ คือ การที่กลุ่มคนที่ดำเนินการจัดการความรู้ร่วมกัน มีชุดความรู้ของตนเอง ที่ร่วมกันสร้างเอง สำหรับใช้งานของตน คนเหล่านี้จะสร้างความรู้ขึ้นใช้เอง อยู่ตลอดเวลา โดยที่การสร้างนั้นเป็นการสร้างเพียงบางส่วน เป็นการสร้างผ่านการทดลองเอา ความรู้จากภายนอกมาปรับปรุงให้เหมาะต่อสภาพของตน และทดลองใช้งาน จัดการความรู้ไม่ใช่ กิจกรรมที่ดำเนินการเฉพาะหรือเกี่ยวกับเรื่องความรู้ แต่เป็นกิจกรรมที่แทรก/แฝง หรือในภาษา วิชาการเรียกว่า บูรณาการอยู่กับทุกกิจกรรมของการทำงาน และที่สำคัญตัวการจัดการความรู้เอง ก็ต้องการการจัดการด้วย

องค์ประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ (Knowledge Process) ประกอบด้วย

1. “คน” ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นแหล่งความรู้ และเป็นผู้นำ ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2. “เทคโนโลยี” เป็นเครื่องมือเพื่อให้คนสามารถค้นหา จัดเก็บ แลกเปลี่ยน รวมทั้งนำ ความรู้ไปใช้ได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น

3. “กระบวนการความรู้” นั้น เป็นการบริหารจัดการ เพื่อนำความรู้จากแหล่งความรู้ไป ให้ผู้ใช้ เพื่อทำให้เกิดการปรับปรุง และนวัตกรรม

กระบวนการจัดการความรู้

กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ เกิดพัฒนาการของความรู้ หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กร มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน คือ

1. การบ่งชี้ความรู้ เป็นการพิจารณาว่าองค์กรมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย คืออะไร และเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เราจำเป็นต้องใช้อะไร ขณะนี้เรามีความรู้อะไรบ้าง อยู่ใน รูปแบบใด อยู่ที่ใคร

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ เช่นการสร้างความรู้ใหม่ แสวงหาความรู้จากภายนอก รักษาความรู้เก่า กำจัดความรู้ที่ใช้ไม่ได้แล้ว

3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ เป็นการวางโครงสร้างความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการ เก็บความรู้อย่างเป็นระบบในอนาคต

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ เช่น ปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐาน ใช้ภาษาเดียวกัน ปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์
5. การเข้าถึงความรู้ เป็นการทำให้ผู้ใช้ความรู้เข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและสะดวก เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) Web board บอร์ดประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ทำได้หลายวิธีการ โดยกรณีเป็น Explicit Knowledge อาจจัดทำเป็นเอกสาร ฐานความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศหรือกรณีเป็น Tacit Knowledge จัดทำเป็นระบบทีมข้ามสายงาน กิจกรรมกลุ่มคุณภาพและนวัตกรรม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ระบบพี่เลี้ยง การสับเปลี่ยนงาน การยืมตัว เวทีแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นต้น
7. การเรียนรู้ ควรทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของงาน เช่น เกิดระบบการเรียนรู้จากสร้างองค์ความรู้ การนำความรู้ในไปใช้ เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ และหมุนเวียนต่อไปอย่างต่อเนื่อง

2. การจัดการความรู้กับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สร้างรายได้และเงินตราเข้าประเทศเป็นจำนวนมหาศาลเป็นอันดับ 1 และ 2 และเกือบทั้งหมดเป็นรายได้ที่แท้จริงของประเทศเป็นเม็ดเงินที่ตกถึงประชาชน ผู้ประกอบการกระจายอย่างทั่วถึงรัฐบาลในปัจจุบันจึงเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวมากเป็นพิเศษ

การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สนับสนุนการจัดการเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ช่วยให้ผู้ที่ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นรายเล็กหรือรายใหญ่ ทำเป็นอุตสาหกรรมหรือทำเฉพาะภายในชุมชนสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ กระบวนการจัดการความรู้ทำให้ได้ความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ ตรงกับความต้องการของทั้งผู้ประกอบการที่เป็นผู้ขายบริการและขณะเดียวกันก็ตรงกับความต้องการความรู้ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางที่ต้องการท่องเที่ยว ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายต่างๆ การมีความรู้และเผยแพร่ความรู้ที่ออกไปในเวลาที่เหมาะสมเมื่อมีผู้ต้องการใช้โดยผู้ใช้ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการค้นหาเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวอาจจำแนกเป็นมิติได้เป็น 3 มิติ คือ

1. สารสนเทศเป็นศูนย์กลาง (Information - Centric) คือ เน้นจำนวนที่เหมาะสมของสารสนเทศ
2. เทคโนโลยีเป็นศูนย์กลาง (Technology - Centric) คือ เกี่ยวข้องกับความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการจัดการความรู้
3. องค์กรเป็นศูนย์กลาง (Organization - Centric) คือ เน้นว่าการจัดการความรู้ควรเหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์กร ระดับของ ความรู้และเงื่อนไขที่ต้องการเกี่ยวกับความรู้ ระบบ

การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ดีควรมีสารสนเทศทั้งในแง่ของประเภทและปริมาณที่เหมาะสม เทคโนโลยีที่เหมาะสม และ ได้รับการสนับสนุนจากองค์กร

การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยว นั้น มีผู้ศึกษาไว้ไม่มากนัก ที่ศึกษาไว้เกี่ยวกับความรู้ เช่น ระบบ TourMIS (tourism marketing information system) ของประเทศออสเตรเลียให้ข้อมูลการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวและให้คำปรึกษากับบริษัทท่องเที่ยวหรือผู้อยู่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยแปลงข้อมูลวิจัยด้วยโปรแกรมต่างๆ ให้กลายเป็นความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และให้ระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการตลาดของจุดหมายปลายทาง จากการศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่มีการใช้ “การจัดการความรู้” และไม่เกี่ยวกับข้อกับการทำแผนที่ความรู้ (Pyo 2004 : 2-3)

Ritchie and Ritchie(2002) กำหนดเค้าโครงสำหรับระบบสารสนเทศแบบมีปัญญา (intelligent) สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สนับสนุนการตลาดของจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ระบบครอบคลุมสารสนเทศที่ต้องการการประเมิน มีการทบทวนงานวิจัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ประเมินประสิทธิภาพของการวิจัย จัดลำดับความสำคัญของความต้องการสารสนเทศ นิยามบทบาทในกระบวนการค้นคว้าวิจัย สร้างคลังข้อมูลแหล่งสารสนเทศและงานวิจัยต่างๆ เช่น การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน การวัดแรงจูงใจในการเดินทาง รวบรวมภูมิปัญญาเกี่ยวกับการแข่งขันทางการตลาด การสังเกตเห็นโอกาสใหม่ การประเมินค่ากิจกรรมการตลาด การติดตามความพึงพอใจของอุตสาหกรรมและการวัดค่าผลตอบแทนจากการลงทุน

สำหรับประเทศไทย มีผู้ศึกษาไว้บ้าง เช่น จตุพร วิศิษฐ์ (2547) ได้ทำการศึกษาการจัดการความรู้ โดยใช้การจัดการความรู้เป็น “เครื่องมือ” ในการจัดการด้านการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ องค์ความรู้ ซึ่งคือประสบการณ์ของชุมชนเป็น “ทุน” ดังนั้น การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยว จำเป็นต้องอาศัย การจัดการองค์ความรู้ นั่นก็คือ “ทุน” เพื่อเป็นพลังผลักดันให้เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อการพัฒนาความรู้ด้านการท่องเที่ยวต่อไป ซึ่ง “การจัดการความรู้” เป็นกระบวนการที่จะยกระดับพร้อมกับสร้าง และ ใช้ “ทุน” ที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ก่อนที่จะสร้างระบบการจัดการความรู้เพื่อไปสู่การแลกเปลี่ยนความรู้ ผู้จัดการท่องเที่ยวของจุดหมายปลายทางต่างๆ ควรรู้ว่าสถานที่ของตัวมีความรู้อะไรอยู่บ้างและความรู้นั้นอยู่ที่ไหน ความรู้อะไรที่จำเป็นเพื่อนักท่องเที่ยวมาเที่ยว แหล่งความรู้มีอยู่ที่ใด และใครจะเป็นผู้ใช้ความรู้นั้น คำตอบของคำถามเหล่านี้สามารถใช้บอกความแตกต่างว่าต้องการความรู้เรื่องอะไรบ้างและอะไรที่มีให้ ความรู้เรื่องใดที่มีเกินจำเป็น อะไรเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนในการที่จะหาความรู้ จัดการความรู้ เก็บความรู้ และเผยแพร่ความรู้

3. การทำแผนที่ความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว

การทำแผนที่ความรู้เป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดการความรู้ แผนที่ความรู้เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวช่วยในการค้นหาความรู้ แผนที่ความรู้ที่มีสัญลักษณ์ประกอบทำให้มองเห็นลำดับชั้นของข้อมูล สารสนเทศ และการเชื่อมโยงระหว่างกัน แผนที่ความรู้ยังอาจใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความรู้ที่แตกต่างกันเข้าด้วยกันได้ ทำให้บอกได้ว่าความรู้ใดสำคัญเชื่อมกับความรู้ใด ดังนั้นผู้จัดการความรู้ควรจัดหาความรู้ไว้ในฐานข้อมูล ความรู้ใดเป็นความรู้ที่มีคุณค่าอยู่ในชุมชนอยู่แล้ว ที่ควรรักษาไว้

ในการสร้างแผนที่ความรู้ อาจมีกฎเกณฑ์จำนวนมากที่ต้องพิจารณาเมื่อเตรียมทำแผนที่ความรู้ ตัวอย่างของกฎเกณฑ์ เช่น การกำหนดความรู้ในแง่ของแหล่งกำเนิด โครงสร้าง และประโยชน์ของความรู้ หรือให้ชี้เฉพาะยิ่งขึ้น แผนที่ความรู้ควรได้รับการพิจารณาในแง่ของที่ตั้ง เจ้าของ ความถูกต้อง ความทันสมัย ขอบเขต ความอ่อนไหว สิทธิการเข้าถึงตัวกลาง ที่ใช้บันทึก สถิติการเข้าใช้ ตัวกลางและช่องสัญญาณที่ใช้เอกสาร และ/หรือระบบแฟ้ม ไคลเรททอรี และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ควรได้รับการพิจารณาในการปรับปรุงแผนที่ความรู้ รูปแบบของความรู้อาจเป็น สิ่งของ วัตถุที่ให้ความรู้ เรื่องราว แบบแผน เหตุการณ์การปฏิบัติและกิจกรรม ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบที่เห็นชัดหรือซ่อนอยู่ก็ได้

ในการสร้างแผนที่ความรู้ ต้องมีการค้นคว้าวิจัยและสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับประเด็นปัญหา กระบวนการ วัฒนธรรมขององค์กร ฐานความรู้ การถ่ายทอดความรู้ และกระบวนการใช้ความรู้ร่วมกัน ความรู้ตามความเป็นจริงมีโครงสร้างที่เป็นพลวัตไปตามสารสนเทศหรือตามส่วนประกอบของความรู้ที่ขึ้นอยู่กับบริบทของความรู้ การสร้างแผนที่ความรู้เป็นกระบวนการที่ทำต่อเนื่องตลอดเวลาและต้องมีการปรับปรุงและบำรุงรักษาจึงจะเป็นประโยชน์ กระบวนการทำแผนที่ความรู้อาจจัดระเบียบความรู้โดยใช้ที่ตั้ง แผนภูมิองค์กร งานในหน้าที่ และ/หรือทีมงาน (Pyo 2004 : 3)

ในการจัดการความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การทำแผนที่ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน Pyo(2004) ได้ทำแผนที่ความรู้สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีและพบว่าสำหรับประเภทของจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันแผนที่ความรู้จะแตกต่างกันด้วย เช่น สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่ประวัติศาสตร์ กับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นเมือง ความต้องการความรู้ของนักท่องเที่ยวจะแตกต่างกัน ดังนั้น ก่อนที่จะสร้างระบบจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทาง การทำแผนที่ความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อว่ากระบวนการสกัดความรู้ จำแนกความรู้ และจัดองค์ความรู้สามารถใช้แผนที่ความรู้มาช่วยได้ แผนที่ความรู้ช่วยให้หาสิ่งที่ต้องการได้สะดวก และช่วยในการกำหนดข้อจำกัดในการสร้าง

ความรู้ และสายความรู้ (flow) เนื่องจากแผนที่ความรู้ช่วยอำนวยความสะดวกในการค้นหาความรู้ จึงควรส่งเสริมให้มีการนำแผนที่ความรู้มาใช้ เพื่อให้ค่าใช้จ่ายในการสร้างความรู้ใหม่ เวลาที่ใช้ค้นหาข้อมูล และการแสวงหาข้อมูลลดลง ความรู้ของผู้เชี่ยวชาญที่มองเห็นเป็นรูปธรรมได้ง่าย ในแผนที่ความรู้ทำให้เกิดการใช้ความรู้ร่วมกันมากขึ้น ดังนั้นภาระของผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยเพื่อนร่วมงานหาความรู้ที่สำคัญๆจะลดลงและตอบสนองลูกค้าได้ดีขึ้น กระบวนการตัดสินใจและกระบวนการแก้ปัญหาดีขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ขององค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ที่นำไปประยุกต์ได้

กระบวนการทำแผนที่ความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย การระบุความต้องการความรู้ การตรวจสอบความรู้ นิยามแหล่งความรู้ที่จะใช้ นิยามกระบวนการของความรู้ ทำแผนที่กระบวนการของความรู้ในรายละเอียด และค้นหาภาระงานที่ต้องทำ โดยกระบวนการเชื่อมโยงไปยังความรู้ ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นกระบวนการแทนความรู้นั่นเอง

4. การวิเคราะห์ปัจจัยและการนำไปใช้ในการสร้างความรู้

การวิเคราะห์ปัจจัย(Factoranalysis)เป็นเทคนิคในการรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่ม หรือปัจจัยเดียวกัน ตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันมาก โดยความสัมพันธ์นั้นอาจจะเป็นในทิศทางบวก(ไปในทิศทางเดียวกัน)หรือทิศทางลบ(ไปในทางตรงกันข้าม) ก็ได้ส่วนตัวแปรคนละปัจจัยจะไม่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความสัมพันธ์กันน้อย (กัลยา วานิชย์บัญชา 2544 : 1)

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ปัจจัยคือเพื่อศึกษาว่าปัจจัยร่วมที่จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปรต่างๆ มีปัจจัยใดบ้าง โดยที่จำนวนปัจจัยร่วมที่หาได้ จะมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนตัวแปรนั้น แต่ละปัจจัยประกอบด้วยตัวแปรอะไรบ้าง การวิเคราะห์ปัจจัยทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ปัจจัย

ในการวิเคราะห์ปัจจัย สิ่งที่ต้องทำคือการสกัดปัจจัย (Factor Extraction) วิธีการสกัดปัจจัยมีหลายวิธี วิธีที่นิยมใช้วิธีหนึ่ง คือ วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis : PCA) วิธีนี้อาศัยหลักความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรที่ใช้เป็นข้อมูล องค์ประกอบหลักแรก คือ ผลบวกเชิงเส้น (Linear Combination) ของตัวแปรที่อธิบายการผันแปรของข้อมูลได้มากที่สุด จากนั้นหาผลบวกเชิงเส้นที่สอง ที่สามารถอธิบายการผันแปรได้มากที่สุดเป็นอันดับที่สอง โดยที่ไม่สัมพันธ์กับผลบวกเชิงเส้นแรก ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนได้องค์ประกอบหลัก (หรือปัจจัย) ที่สามารถอธิบายความผันแปรของทุกตัวแปรได้ครบถ้วน

ปัจจัยที่ได้จากการสกัดอาจไม่มีความหมายในทางปฏิบัติ จึงอาจต้องมีการหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่จะดำเนินการแยกตัวแปรให้เห็นเด่นชัดว่าตัวแปรหนึ่งๆ ควรจะจัดอยู่ในกลุ่มหรือในปัจจัยใด เนื่องจากการสกัดปัจจัยอาจได้ปัจจัยเดียวหรือปัจจัยหลายปัจจัยก็ได้ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ตัวแปรหนึ่ง ๆ อาจจะเป็นสมาชิกในหลายปัจจัยซึ่งยากต่อการให้ความหมายของปัจจัยและการกำหนดชื่อปัจจัยหรืออาจได้ความหมายของแต่ละปัจจัยไม่ชัดเจน การหมุนแกนจะเป็นวิธีการที่จะทำให้สมาชิกของแต่ละตัวแปรในปัจจัยหนึ่ง ๆ ชัดเจนขึ้น วิธีการหมุนแกนปัจจัยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธี ใหญ่ ๆ คือ

1. การหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal) เป็นวิธีการหมุนแกนแบบที่ให้แกนของปัจจัยหมุนจากตำแหน่งเดิมในลักษณะตั้งฉากกันตลอดเวลาที่มีการหมุนแกนเรียกว่าเป็นการหมุนแกนแบบที่ปัจจัยแต่ละ ปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

2. การหมุนแกนแบบมุมแหลม (Oblique Rotation) เป็นวิธีการหมุนแกนแบบที่ให้แกนของปัจจัยหมุนจากตำแหน่งเดิมในลักษณะเป็นมุมแหลม และไม่ตั้งฉากกันตลอดเวลาที่มีการหมุนแกน โดยการหมุนแกนแบบนี้สามารถที่จะระบุระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยโดยการกำหนดจำนวนองศาของมุมแหลมตั้งแต่ 0 ถึง 90 องศาถ้าต้องการให้ปัจจัยที่ได้มีความสัมพันธ์กันสูงให้กำหนดค่าจำนวนองศาต่ำๆ (ถ้ากำหนดเป็น 0 องศาแสดงว่าให้ปัจจัยมีความสัมพันธ์กันสูงสุด) แต่ถ้าต้องการให้ปัจจัยที่จะได้ มีความสัมพันธ์กันน้อยให้กำหนดค่าจำนวนองศาสูง ๆ (ถ้ากำหนดเป็น 90 องศา แสดงว่าให้ปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กันเลยและจะกลายเป็นการหมุนแกนแบบมุมฉาก)

ขั้นสุดท้ายเป็นการให้ความหมายแก่ปัจจัย (Factor Meaning) เป็นขั้นตอนที่จะต้องกำหนดชื่อหรือให้ความหมายแก่ปัจจัยหรือตัวแปรที่ได้โดยพิจารณาว่าในปัจจัยนั้นๆ ประกอบด้วยตัวแปรอะไรบ้างที่เป็น สมาชิกอยู่ แต่เนื่องจากในปัจจัยหนึ่งๆ ประกอบไปด้วยตัวแปรทุกตัวที่เป็นสมาชิก โดยมีน้ำหนักของการเป็นสมาชิกแตกต่างกัน ดังนั้นก่อนจะให้ความหมายแก่ปัจจัยใดๆ ควรจะต้องพิจารณาเลือกตัวแปรที่น่าจะ เป็นสมาชิกของปัจจัยนั้นๆ มากที่สุด หลังจากนั้นจึงให้ความหมายแก่ปัจจัยที่ได้แต่ละปัจจัย ซึ่งขั้นตอนในการพิจารณา (ศิริชัย พงษ์วิชัย 2544) มีดังนี้

1. จัดตัวแปรเข้าเป็นสมาชิกปัจจัยเดียว เป็นขั้นตอนที่จะดำเนินการแยกตัวแปรให้เห็นชัดว่าตัวแปรหนึ่งๆ ควรจะจัดอยู่ในกลุ่มหรือในปัจจัยใด โดยนำค่าน้ำหนักปัจจัย หรือสัมประสิทธิ์ของแต่ละปัจจัย (Factor Loading) ที่ได้ล่าสุดจากการหมุนแกนแล้ว และเลือกเฉพาะปัจจัยที่สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรเดิมได้สูงตามขั้นตอนการคัดเลือกปัจจัยแล้ว จึงพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยหรือสัมประสิทธิ์ของ แต่ละปัจจัยของปัจจัยทั้งหมดที่เลือกมาว่าน้ำหนักปัจจัยหรือค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยใดมีค่ามากที่สุดหมายความว่าปัจจัยนั้นมีความ

สัมพันธ์กับตัวแปรนั้นมากที่สุด แสดงว่าตัวแปรนั้นๆควรเป็นสมาชิกของปัจจัยนั้นมากกว่าที่จะเป็นสมาชิกของปัจจัยอื่น

2. เลือกตัวแปรที่มีผลสูงต่อปัจจัย จากขั้นตอนที่ผ่านมาถึงแม้จะได้ตัวแปรที่เป็นสมาชิกในปัจจัยเดียวแต่ตัวแปรบางตัวที่เข้ามาเป็นสมาชิกในปัจจัยอาจจะมีน้ำหนัก การเข้ารวมตัวหรือมีผลต่อการอธิบายปัจจัยนั้นๆ ได้ต่ำ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าถึงแม้จะไม่มีตัวแปรดังกล่าวก็สามารถให้ความหมายของปัจจัยได้เพียงพอ แล้ว การพิจารณาจะพิจารณาจากค่าน้ำหนัก หรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรจากตัวแบบการรวมตัวแบบเส้นตรง โดยจะเลือกตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูง

3. การให้ความหมายแก่ปัจจัย เป็นขั้นตอนที่จะต้องให้ความหมายหรือกำหนดชื่อแก่แต่ละปัจจัยซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยประสบการณ์ในการกำหนด หรือให้ชื่อที่สื่อความหมายแก่แต่ละปัจจัยจะทำให้ได้โดยพิจารณาลักษณะของตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยนั้น ๆ

การวิเคราะห์ปัจจัยและการสร้างความรู้

ในการสร้างแผนที่ความรู้ มีการรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องมากมาย จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ นั้น อาจมองไม่เห็นความรู้หรือความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างชัดเจน การนำข้อมูลของตัวแปรต่างๆที่รวบรวมมาทำให้เห็น โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงเป็นสิ่งจำเป็น การวิเคราะห์ปัจจัยสามารถนำมาใช้กับข้อมูลที่รวบรวมมาเพื่อจัดให้เป็นหมวดหมู่ ง่ายต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของความรู้ที่สอดคล้องกับประเภทของจุดหมายปลายทาง

5. การท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี

จังหวัดราชบุรี ดินแดนวัฒนธรรมลุ่มน้ำแม่กลองและสายหมอกแห่งขุนเขาตะนาวศรี เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางด้านตะวันตกที่มีภูมิประเทศหลากหลาย จากพื้นที่ที่ราบต่ำ ลุ่มแม่น้ำแม่กลองอันอุดม แหล่งเพาะปลูกพืชผักผลไม้เศรษฐกิจนานาชนิด สู่พื้นที่สูงทิวเทือกเขาตะนาวศรีทอดตัวยาวทางทิศตะวันตกจรดชายแดนไทย-พม่า

จากตำนานและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทำให้สันนิษฐานได้ว่าราชบุรีเป็นหัวเมืองที่เจริญรุ่งเรืองมากแห่งหนึ่งของแคว้นสุวรรณภูมิมาตั้งแต่สมัยที่พระเจ้าอโศกมหาราชแห่งอินเดียได้เผยแผ่พุทธศาสนา เข้ามาในดินแดนแถบนี้ เมื่อราวปี พ.ศ. 218 โดยแคว้นสุวรรณภูมินี้มีศูนย์กลางการปกครองอยู่ที่นครปฐมหรือที่สมัยนั้นเรียกกันว่า “ทวารวดี” ราชบุรียังเป็นแหล่งพบปะของพ่อค้าวาณิชแต่ครั้งโบราณ ทั้งยังเป็นเมืองหน้าด่านที่ติดต่อกับพม่า ราชบุรีจึงเป็นดินแดนหลากหลายชาติพันธุ์และกลุ่มชนที่สุดแห่งหนึ่ง ราชบุรีในวันนี้จึงเต็มไปด้วยสิ่งที่น่าสนใจมากมาย ทั้งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน วิถีชีวิต วัฒนธรรม งานหัตถกรรมเครื่องปั้น เครื่องหล่อ ทอผ้าจักสาน ถ้ำธารป่าเขา และธรรมชาติที่งดงามทำทนายการมาเยือนของผู้คน

จังหวัดราชบุรีมีเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 5,196 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอคือ อำเภอเมืองราชบุรี อำเภอโพธาราม อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอปากท่อ อำเภอจอมบึง อำเภอบางแพ อำเภอวัดเพลง อำเภอสวนผึ้ง อำเภอบ้านโป่งและกิ่งอำเภอบ้านคา

คำขวัญจังหวัดราชบุรี

“คนสวยโพธาราม คนงามบ้านโป่ง
เมืองโอ่งมังกร วัดขนอนหนังใหญ่
ต้นใจถ้ำงาม ตลาดน้ำดำเนิน
เพลินค้างคาวร้อยล้าน ย่านยี่สกปลาดี”

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม และนครปฐม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า

สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่แบ่งได้ 3 ลักษณะคือ

1. พื้นที่ราบสูง ได้แก่ บริเวณชายแดนที่ติดต่อกับประเทศพม่า มีเทือกเขาตะนาวศรีและภูเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อนในเขตพื้นที่อำเภอสวนผึ้ง จอมบึง ปากท่อ และกิ่ง อ.บ้านคา
2. พื้นที่ราบลุ่ม ได้แก่บริเวณพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำแม่กลอง มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเพาะปลูกหรือประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองราชบุรี โพธาราม และบ้านโป่ง
3. พื้นที่ราบต่ำ ได้แก่บริเวณตอนปลายของแม่น้ำแม่กลอง คลองดำเนินสะดวก และแม่น้ำอ้อม ด้านจังหวัดสมุทรสงคราม ในเขตพื้นที่อำเภอบางแพ วัดเพลง และดำเนินสะดวก ซึ่งมีคูคลองเชื่อมโยงถึงกันกว่า 200 สาย

สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดราชบุรี ตั้งอยู่ในเขตที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่เนื่องจากมีเทือกเขาตะนาวศรีกั้นอยู่ จึงทำให้ได้รับลมมรสุมจากอินเดียไม่เต็มที่ โดยเฉพาะอำเภอติดต่อกับเทือกเขาตะนาวศรี ได้แก่อำเภอสวนผึ้ง จอมบึง ปากท่อ และกิ่งอำเภอบ้านคา ทำให้มีปริมาณฝนตกน้อย ฝนส่วนใหญ่จะถูกพัดเลยไปตกในแถบลุ่มแม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำแควน้อยและแม่น้ำแควใหญ่ ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยจะมีปริมาณฝนตกหนักในช่วงเดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม สำหรับปริมาณน้ำฝนที่ตกเฉลี่ยในรอบ 5 ปี(2540-2544) มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุดวัดได้ 1,397.4 มม. ส่วนอุณหภูมิต่ำสุดของจังหวัดราชบุรีไม่ร้อน และไม่หนาวนัก โดยในปี 2545 มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 19.8-37.2 องศาเซลเซียส

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มักจะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เช่น การตกทอย ที่มีภาษาถิ่นหรือวลี หรือสำเนียง การแต่งตัว ศิลปะ สถาปัตยกรรม ฯลฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

จังหวัดราชบุรีก็เช่นเดียวกัน ในจังหวัดราชบุรี ประกอบไปด้วยภูมิประเทศที่แตกต่างกันในแต่ละอำเภอ ทำให้เกิดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกัน แล้วก็มีชนพื้นเมืองที่สืบเชื้อสายมาจากหลายเชื้อชาติ ไม่ว่าจะเป็น มอญ ลาว กะเหรี่ยง เป็นต้น ทำให้เกิด ภาษา และวัฒนธรรมที่หลากหลาย และยังเป็นแหล่งผลไม้ที่มีชื่อเสียง จนสามารถชูขึ้นเป็นจุดดึงดูดการท่องเที่ยวได้ และก็ยังมีการนำไปขายโดยทั่วไปอีกด้วย

การเดินทางโดยรถยนต์มาจังหวัดราชบุรี ใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมง จากกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่จัดว่าเหมาะสำหรับการไปเที่ยวในวันหยุดสุดสัปดาห์ และก็มีทางรถไฟผ่าน ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมาก เพราะ การคมนาคม การเดินทางต้องสะดวก

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า จังหวัดราชบุรีมีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เพราะประกอบไปด้วย สถานที่ท่องเที่ยวหลายหลายรูปแบบ และการคมนาคมสะดวก ซึ่งในแต่ละปี จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว ไม่ต่ำกว่าปีละ 1,200,000 คน (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ) จึงทำให้เกิดคำถามที่ว่า เราจะทำอย่างไรให้ การท่องเที่ยวในท้องถิ่น เกิดความยั่งยืน เพราะ ถ้าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่เสื่อมโทรม ซึ่งเมื่อแหล่งท่องเที่ยวดีเราก็มั่นใจว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากมาย ท้องถิ่นก็จะมีรายได้ และยังรวมถึงการส่งเสริมที่จะพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ซึ่งจะมีการดำเนิน โครงการ เช่น การสร้างจิตสำนึกผู้ประกอบการให้เป็นเจ้าบ้านที่ดีไม่เอาर्डเอาเปรียบ มีธรรมาภิบาลไม่ตรีต้อนรับนักท่องเที่ยว และบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานที่ดี เป็นต้น

เพราะฉะนั้น จึงต้องมีการจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว และถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่า เมื่อนักท่องเที่ยว มาท่องเที่ยวในท้องถิ่น ก็นำเอาเม็ดเงิน เข้ามา เป็นการแก้ปัญหาความยากจน และเกิดการจ้างงานสร้างอาชีพ

ลักษณะทางการท่องเที่ยวของ 4 อำเภอ ที่ทำการศึกษา

1. **อำเภอเมือง** มีลักษณะทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เพราะสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เนื่องจากสถานที่ที่เป็นตัวเมือง ณ ปัจจุบันเมื่อในอดีตเคยเป็นหัวเมืองที่เจริญรุ่งเรืองมากแห่งหนึ่งของแคว้นสุวรรณภูมิมาตั้งแต่สมัยที่พระเจ้าอโศกมหาราชแห่งอินเดียได้เผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาในดินแดนแถบนี้ เมื่อราวปี พ.ศ.218 ซึ่งในปัจจุบันยังคงเห็นร่องรอยได้จากสถานที่ท่องเที่ยวหลายๆแห่ง เช่น โบราณสถาน คูบัว ถ้ำฤๅษีเขาสูง และกำแพงเมืองเก่า เป็นต้น

2. **อำเภอบ้านโป่ง** การท่องเที่ยวแสดงภาพของการท่องเที่ยวเมือง เพราะด้วยโครงสร้างของอำเภอที่เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจของภาคตะวันตก รูปแบบการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เลยเกี่ยวข้องกับทางธุรกิจ เช่น ตลาดปลาสดงาม พิพิธภัณฑ์ปลาสดงาม และตลาดกลางคืน เป็นต้น

3. **อำเภอสวนผึ้ง** เนื่องจากอำเภอสวนผึ้งตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกสุดของจังหวัดราชบุรี มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทำให้มีทรัพยากรทางธรรมชาติมากมาย จึงส่งผลให้โครงสร้างและรูปแบบการท่องเที่ยว มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น น้ำตกเก้าชั้น บ่อน้ำพุร้อน จุดชมวิวเขากระโจม และบ่อน้ำพุร้อน เป็นต้น

4. **อำเภอดำเนินสะดวก** ด้วยรัชกาลที่ 4 ทรงเล็งเห็นว่าอำเภอนี้มีพื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่ม จำนวนหลายหมื่นไร่ ทำให้ทรงพระราชดำริขุดคลองเชื่อมแม่น้ำแม่กลอง กับแม่น้ำท่าจีนขึ้นเพื่อให้ประชาชนเข้ามาจับจองทำกิน และใช้ในการคมนาคม และส่งผลมาถึงรูปแบบการท่องเที่ยวในปัจจุบัน คือ การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาชมวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่ถ่ายทอดมาอย่างยาวนาน ชมและซื้อผลไม้คุณภาพดีที่ส่งขายไปทั่วประเทศและทั่วโลก จึงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยม เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก สวนผลไม้ รวมถึงโฮมสเตย์ที่เกิดขึ้นมามากมาย เป็นต้น

6. ความรู้เกี่ยวกับฐานข้อมูล

ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (The Relational Database System)

เป็นการจัดเก็บข้อมูลเป็นแถวและคอลัมน์ในลักษณะตารางสองมิติประกอบด้วยแอททริบิวต์ที่แสดงคุณสมบัติของความสัมพันธ์ต่างๆ โดยความสัมพันธ์ต่างๆ ได้ผ่านกระบวนการทำให้ความสัมพันธ์ให้เป็นบรรทัดฐาน (Normalization) ในระหว่างการออกแบบเพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพื่อการจัดการฐานข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานข้อมูลจะประกอบด้วยแอททริบิวต์ต่างๆ ที่ถูกออกแบบเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการเก็บข้อมูล เป็นการจัดการฐานข้อมูลตามที่ฐานข้อมูลได้ถูกออกแบบไว้ จุดประสงค์หลักของ ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ ก็เพื่อให้เกิดความสะดวกและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดเก็บข้อมูลและเรียกค้นหาข้อมูลภายในของฐานข้อมูล การออกแบบ ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ จะต้องมีการจัดเก็บข้อมูลจำนวนมากได้ โดยที่ข้อมูลเหล่านั้นจะต้องมีความปลอดภัย ป้องกันความเสียหายอันเกิดจากผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง ตลอดจนเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงที่จะทำให้ข้อมูลเสียหาย ซึ่งข้อมูลที่อยู่ภายในฐานข้อมูลจะต้องไม่มีความซ้ำซ้อน

โครงสร้างพื้นฐานของ ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์

โครงสร้างพื้นฐานของ ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ ประกอบไปด้วยความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของข้อมูลและกลุ่มของตัวโปรแกรมที่ใช้ในการเข้าถึงกลุ่มของข้อมูลนั้น โดยที่กลุ่มของข้อมูลในที่นี้ หมายถึง ฐานข้อมูล (Database) ซึ่งจะต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างชัดเจน

คุณลักษณะการจัดเก็บข้อมูลของฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์

แต่ละความสัมพันธ์ประกอบด้วยข้อมูลแอททริบิวต์ต่างๆ ที่ถูกจัดเก็บอยู่ในรูปของตารางสองมิติ คือ แถวและคอลัมน์คุณลักษณะในการจัดเก็บข้อมูลเป็นดังนี้

1. ข้อมูลที่ถูกจัดเก็บในแต่ละแถวจะไม่มีข้อมูลซ้ำกันทั้งนี้เพราะการจัดการฐาน ข้อมูลที่ดีไม่ควรจะมีข้อมูลที่ ซ้ำซ้อนปรากฏอยู่ในความสัมพันธ์ โดยระบบจัดการฐานข้อมูลมีกลไกที่ใช้ในการควบคุมไม่ให้มีการซ้ำซ้อนเกิดขึ้น

2. การจัดเก็บข้อมูลในความสัมพันธ์จะถูกจัดเรียงตามลำดับลงบนสื่อที่เก็บข้อมูลแต่การเรียกใช้ข้อมูลในความสัมพันธ์สามารถเรียกได้ตามที่ผู้ใช้ต้องการ

3. การเรียงลำดับของแอททริบิวต์แต่ละแอททริบิวต์ซึ่งความสัมพันธ์จะเรียงลำดับอย่างไรก็ได้ไม่มีการระบุว่าแอททริบิวต์ซ้ายสุดคือแอททริบิวต์แรกหรือแอททริบิวต์ขวาสุดคือแอททริบิวต์สุดท้ายทั้งนี้เพราะการอ้างอิงถึงแอททริบิวต์ใดจะใช้แอททริบิวต์นั้นในการอ้างอิงไม่ใช่ลำดับที่แอททริบิวต์นั้นปรากฏอยู่

4. ค่าของข้อมูลในแต่ละแอททริบิวต์ของทูเพิลหนึ่งๆจะต้องบรรจุข้อมูลเพียงค่าเดียว ไม่ใช่กลุ่มของข้อมูลที่แสดงค่าที่มากกว่าหนึ่งค่า

5. ค่าของข้อมูลในแต่ละแอททริบิวต์จะบรรจุค่าของข้อมูลประเภทเดียว

ข้อดีของฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์

ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์เป็นรูปแบบของฐานข้อมูลซึ่งง่ายสำหรับผู้ใช้งานทั่วไป โดยเฉพาะผู้ใช้ที่ไม่ใช่ นักวิเคราะห์และออกแบบระบบ โปรแกรมเมอร์ หรือผู้ออกแบบฐานข้อมูล เป็นต้น ซึ่งมีความรู้สึกที่ว่าฐานข้อมูล ชนิดนี้เข้าใจง่ายมีดังนี้คือ

1. ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์เป็นกลุ่มของความสัมพันธ์หรือตารางที่ข้อมูลถูกจัดเก็บเป็นแถวหรือคอลัมน์ซึ่งทำให้ผู้ใช้เห็นภาพของข้อมูลได้ง่าย

2. ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องรู้ลักษณะการจัดเก็บข้อมูลรวมถึงวิธีการเรียกใช้

3. ภาษาที่ใช้ในการเรียกดูข้อมูลคล้ายภาษาอังกฤษ เช่น ภาษา SQL

4. การเรียกใช้และเชื่อมโยงข้อมูลได้ง่าย

การทำความเข้าใจที่อยู่ในรูปบรรทัดฐาน (Normalization)

เป็นการลดความซ้ำซ้อนของฐานข้อมูล โดยการนำเอาหลักการของความสัมพันธ์ระหว่างค่าของแอททริบิวต์แบบฟังก์ชัน (Function Dependency) เป็นตัวพิจารณาฐานข้อมูลใดมีรูปแบบบรรทัดฐานอยู่ในระดับสูงแสดงว่าฐานข้อมูลนั้นมีความซับซ้อนน้อยรูปแบบบรรทัดฐานที่รู้จักกันมี 3 ระดับ คือ

1. รูปแบบบรรทัดฐานขั้นที่ 1 (First Normal Form : 1 NF) ฐานข้อมูลใดจะเป็น 1 NF ได้ต่อเมื่อทุกๆแอททริบิวต์ในทุกแถวจะต้องเก็บค่าไว้เพียงค่าเดียว

2. รูปแบบบรรทัดฐานขั้นที่ 2 (Second Normal Form : 2NF) เป็นลักษณะของการกำหนดเงื่อนไขแปลงข้อมูลจาก 1 NF เป็น 2NF คือฐานข้อมูลต้องอยู่ในรูปของ 1 NF และแอททริบิวต์ที่ไม่ใช่คีย์หลัก (Primary Key) จะต้องไม่เป็นฟังก์ชันที่ขึ้นอยู่กับส่วนใดส่วนหนึ่งของคีย์หลัก

3. รูปแบบบรรทัดฐานขั้นที่ 3 (Third Normal Form : 3 NF) เป็นลักษณะของข้อกำหนดเงื่อนไขแปลงข้อมูลจาก 2 NF เป็น 3 NF คือฐานข้อมูลต้องอยู่ในรูป 2 NF และแอททริบิวต์ที่ไม่ใช่คีย์หลัก

Entity & Relationship Model (E-R Model)

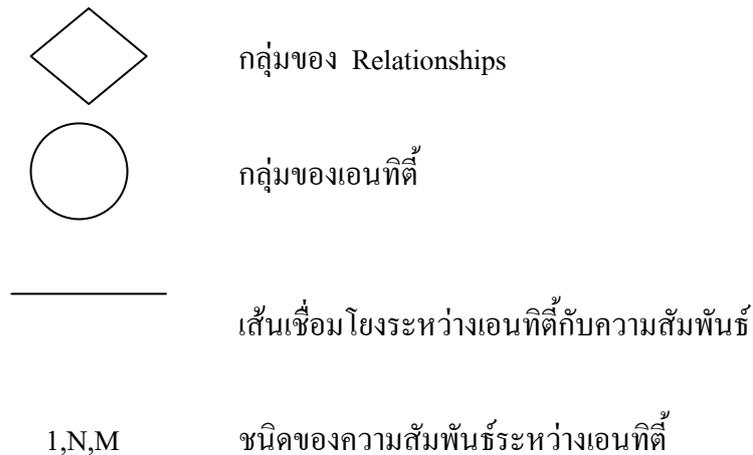
ในการทำฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ เพื่อให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของข้อมูลได้ชัดเจน จึงต้องทำการสร้างแผนภาพ Entity & Relationship Model หรือ E-R Model ขึ้นมา ซึ่งการสร้าง E-R Model ข้อมูลจะถูกกำหนดเป็นรูปแบบต่างๆ โดยแทนด้วยสัญลักษณ์

ความหมายของ Entity - Relationships

เอนทิตี (Entity) หมายถึงชื่อของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเกี่ยวกับ คน สถานที่ สิ่งของ การกระทำซึ่งจัดเก็บเป็นข้อมูล เช่น เอนทิตีของรายละเอียดแต่ละจังหวัด

ความสัมพันธ์ (Relationships) หมายถึงคำกริยาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตี เช่น เอนทิตีของรายละเอียดจังหวัดกับสถานที่ท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เป็น “มีสถานที่ท่องเที่ยว” เป็นต้น

สัญลักษณ์ของ E-R Diagram

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยาลัยการจัดการทางสังคม (2545) ได้ทำการศึกษา การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวของหมู่บ้านพุฒิม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อจัดทำโครงการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วนคือ ส่วนแรกเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อให้ชาวบ้านได้แสดงความคิดเห็น โดยคำถามส่วนใหญ่ เป็นคำถามที่สอบถามถึงทัศนคติเกี่ยวกับการที่จะเปลี่ยนแปลงชุมชนเข้าสู่การท่องเที่ยว ซึ่งชาวบ้านยังไม่มีความคิดเห็น แล้วนำมาประมวลผลโดยใช้วิธีการทางสถิติ ส่วนที่สองได้จากการสัมภาษณ์ พูดคุย เช่น “ลุงเคยเห็นกระซิบ้างหรือเปล่า” คนส่วนใหญ่ในบ้านพุฒิมอยู่ในพื้นที่และใช้ชีวิตผูกพันกับลำน้ำมากกว่า 30 ปี บางคนว่าเคยเจอ บางคนบอกว่าไม่เคยเจอ โดยจะเอาข้อมูลมาคุยกันเป็นการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม(ปากต่อปาก)แล้วเปรียบเทียบกับข้อมูลกับนักวิชาการหรือภาพถ่ายหรือหนังสือที่บันทึกไว้ แล้วจึงนำผลการวิจัยทั้งสองส่วนมาประมวลผลร่วมกัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวในชุมชน โดยผลการวิจัยพบว่าชุมชนมีความพร้อมในการเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยในปัจจุบัน (ม.ค.2551) โครงการกำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการ

ปรีชา วิจิตรธรรมรส (2547) ใช้การจัดการความรู้ และ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวจังหวัดตราด โดยมุ่งไปสู่มิติของลูกค้ำเป็นหลัก คือการศึกษาพฤติกรรม และความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งหมายถึงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดตราด โดยใช้วิธีการหาข้อมูล คือ การเข้าไปสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถาม Web Surveys คือ ทำแบบสอบถามผ่านทางเว็บไซต์จังหวัด หรือเว็บไซต์อื่นที่กลุ่มนักท่องเที่ยวให้ความสนใจ และเข้ามาตอบแบบสอบถาม และ Web boards ซึ่งจะเป็นลักษณะแบบสอบถามที่เข้าไปอยู่ในเว็บบอร์ดหรือกระทู้ใดกระทู้หนึ่ง ที่คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาตอบแบบสอบถาม โดยใช้เจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาเป็นผู้สำรวจข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ มาสร้างฐานความรู้เพื่อที่นักท่องเที่ยวสามารถจะเข้ามาดูข้อมูลที่ต้องการได้ และจะพัฒนาจนถึงระดับที่สามารถ ใช้ บัตรสมาชิก ไปเสียไว้เพื่อสืบค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ซึ่ง ณ ปัจจุบัน (ม.ค.2551) ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ

Pyo(2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการความรู้สำหรับการท่องเที่ยวในประเทศเกาหลี โดยเน้นศึกษาเกี่ยวกับการทำแผนที่ความรู้(Knowledge map) สำหรับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ทั้งในแง่ความรู้ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวและความรู้ตามความจำเป็นที่ผู้จัดการท่องเที่ยวที่จะต้องรู้เพื่อจัดอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นคำถามปลายเปิดและคำถามแบบมี

ตัวเลือกแล้วนำมาสร้างแผนที่ความรู้ แผนที่ความรู้ที่สร้างทำโดยแบ่งเป็นส่วน(segment) ตามการจัดการจุดหมายปลายทาง สารสนเทศสำหรับให้นักท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ สำหรับขาย นักท่องเที่ยว การขนส่ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการสนับสนุนเพื่อการท่องเที่ยว จากแผนที่ความรู้ที่ได้สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทาง 4 ประเภท คือ เมือง ภูเขา สถานที่ประวัติศาสตร์ และ เกาะซึ่งมีที่พัก เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน พบว่า จุดหมายปลายทางเหล่านี้ ควรมีรูปแบบแผนที่ความรู้ที่ต่างกัน ไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นศึกษาความต้องการความรู้ทางด้านการท่องเที่ยว ในจังหวัดราชบุรี และนำความต้องการนั้น มาจำแนกความรู้ตามประเภทของจุดหมายปลายทาง ของนักท่องเที่ยว และ จัดทำแผนที่ความรู้ เปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ตามประเภทของจุดหมายปลายทาง และจัดทำระบบฐานความรู้คอมพิวเตอร์ โดยใช้แผนที่ความรู้ที่ได้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วางแผน และจัดเตรียมโครงการวิจัย

โดยการศึกษาสภาพปัญหาศึกษา ของการท่องเที่ยว ของจังหวัดราชบุรี ศึกษา วรรณกรรม เอกสาร ตำรา ข้อมูลรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้ที่ได้มากำหนด เป็นกรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ขอคำแนะนำ และความเห็นชอบในการจัดทำ โครงการวิจัย จากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อจัดทำโครงร่างการวิจัยเสนอขออนุมัติบัณฑิตวิทยาลัย เมื่อ ได้รับการอนุมัติแล้ว จึงจัดสร้างเครื่องมือทำการทดสอบ และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย

โดยนำเครื่องมือที่สร้างในขั้นตอนที่ 1 ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย

เป็นการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาจัดทำรายงานการวิจัยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไขแล้วนำเสนอคณะกรรมการ แล้วจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์เสนอต่อบัณฑิต วิทยาลัย เพื่อขออนุมัติจบการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยไว้ รายละเอียด ดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่อาศัยอยู่ใน 4 อำเภอ ของ จังหวัดราชบุรี คือ อำเภอเมือง อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอสวนผึ้ง และ อำเภอบ้านโป่ง

ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการการเลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จากประชากรที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถามแล้วว่ามีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นอย่างดี จำนวน 400 คน

ภาพที่ 1 พื้นที่ ที่ทำการเก็บข้อมูลงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยพัฒนามาจากงานวิจัยของ Sungsoo Pyo (2004) จำนวน 2 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 ความต้องการความรู้

เป็นแบบสอบถามที่ใช้สอบถามผู้ที่อาศัยอยู่ในอำเภอทั้ง 4 อำเภอ เกี่ยวกับความต้องการความรู้ ประกอบด้วย 8 ข้อคำถาม คือ ข้อ 1 – 7 เป็นการถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ข้อ 8 เป็นการถามความรู้ที่ผู้ตอบคิดว่าจำเป็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน เป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

แบบสอบถามชุดที่ 2 ความสำคัญของความรู้และการนำความรู้ไปใช้

ผู้วิจัยได้นำรายการความรู้จากแบบสอบถามชุดที่ 1 มาเรียบเรียงเป็นหัวข้อความรู้ใหม่ จำนวน 23 ข้อมาใช้ในการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของรายการความรู้ และระดับการนำความรู้ไปใช้ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมีตัวเลือก (Forced Choice) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความสำคัญของความรู้ ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบ ประเมินค่า 9 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert rating scale 2535 : 114 115) จำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบ ประเมินค่า 9 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 23 ข้อ

ผังรายละเอียดในภาคผนวก 2

ในการแปลความหมายคะแนนที่ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่ามา ผู้วิจัยแปลความหมายดังนี้ คะแนนประเมิน 9 คะแนน หมายถึง เห็นความสำคัญ หรือมีการนำไปใช้ในระดั้มากที่สุด

คะแนนประเมิน 5 คะแนน หมายถึง เห็นความสำคัญ หรือมีการนำไปใช้ ในระดับปานกลาง

คะแนนประเมิน 1 คะแนน หมายถึง เห็นความสำคัญ หรือมีการนำไปใช้ ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การทำการศึกษา และทำความเข้าใจในเรื่องการจัดการความรู้เกี่ยวกับที่หมายปลายทางของนักท่องเที่ยว จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหาข้อมูลจากที่บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. นำข้อมูลที่ได้มากำหนดกรอบความคิด และกำหนดขอบเขตของเนื้อหา ในการสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวัดและกลุ่มตัวอย่าง
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามอีกครั้งให้เข้าใจลึกซึ้ง โดยเฉพาะในแง่ของลักษณะข้อความ คำถามที่ดี และรูปแบบของคำถามที่นิยมใช้ในงานวิจัย
4. จากนั้นทำการร่างข้อปัญหาที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบที่จะใช้ว่าจะเปิดหรือปิด หรือเรียงลำดับความสำคัญ
5. ตรวจสอบแบบสอบถามด้วยตนเอง นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาให้ความคิดเห็นในเรื่องความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาได้ทั้งหมด
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบล่วงหน้า (Pre-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขา ทัศนศาสตร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 10 ฉบับ เพื่อเป็นการทดสอบ และหาข้อผิดพลาดของแบบสอบถาม
7. ทบทวนและแก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดที่พบ โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
8. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดแล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วงเดือน พ.ค. – ก.ค. 2550 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อหัวหน้าส่วนราชการ ผู้นำชุมชน และเจ้าของกิจการ ภายในอำเภอที่เป็นตัวอย่าง ขออนุญาตทำการวิจัย แล้วจึงนำแบบสอบถาม ไปแจกจ่ายให้ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกจ่ายผ่านตัวแทนแต่ละหน่วยงาน แล้วนัดหมายในการส่งแบบสอบถามคืน
2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง บริเวณท่ารถไปยังอำเภอต่างๆ และ สถานที่ชุมชน ที่สามารถเข้าถึงได้ แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเวลา และค่าใช้จ่าย จึงดำเนินการได้จำนวนน้อย แต่ก็ดำเนินการครบทุกอำเภอที่เป็นตัวอย่าง โดยแบบสอบถามที่แจกในแต่ละอำเภอ คือแบบสอบถามชุดที่ 1 อำเภอละ 70 ชุด และแบบสอบถามชุดที่ 2 อำเภอละ 100 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ออกไปสอบถามด้วยตนเองจนครบตามจำนวนแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามทุกชุด
2. บันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อวิเคราะห์ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ความถี่ และร้อยละ
2. การวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis)
3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (Oneway ANOVA)
4. การเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ของ Fisher

การจัดทำฐานข้อมูล

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลความต้องการที่ได้ มาจัดทำฐานข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมข้อมูล
2. เปลี่ยนรูปของข้อมูลให้อยู่ในรูปของความสัมพันธ์ และในรูปบรรทัดฐาน
3. กำหนดฟิลด์ที่เป็นคีย์ต่างๆ และคุณสมบัติของคีย์แต่ละตัว
4. สร้างโปรแกรมขึ้นมาเพื่อจัดการฐานข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ การจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบความต้องการความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวและนำความต้องการนั้นมาจำแนกความรู้ ตามจุดหมายปลายทางและจัดทำแผนที่ความรู้เปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญความรู้และการนำความรู้ไปใช้ ตามประเภทของจุดหมายปลายทางและนำแผนที่ความรู้ที่ได้มาจัดทำระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อจะให้เห็นภาพของ แผนที่ความรู้ ซึ่งผู้ที่จะสามารถหาสิ่งที่ต้องการได้สะดวก ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูล คือผู้ที่อยู่ใน 4 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอสวนผึ้ง อำเภอเนินมะดึก และ อำเภอสวนผึ้ง แบ่งเป็นแบบสอบถามชุดที่ 1 แจกแบบสอบถามไป 280 ฉบับ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 186 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 66.4 แบบสอบถามชุดที่ 2 แจกแบบสอบถามไป 400 ฉบับ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 244 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 61 นำมาวิเคราะห์ และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการความรู้ และแผนที่ความรู้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้

ตอนที่ 4 ฐานข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามในชุดที่ 1 มีจำนวน 186 คน แบ่งเป็น ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอเมือง มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 27.41 ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอบ้านโป่ง มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 23.65 ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอ สวนผึ้ง มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.19 ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอดำเนินมะดึก มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.73 ผู้ที่ตอบแบบสอบถามในชุดที่ 2 มีจำนวน 244 คน แบ่งเป็น ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอเมือง มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.86 ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอบ้านโป่ง มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอสวนผึ้ง มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.08 ผู้ตอบที่อยู่ในอำเภอดำเนินมะดึก มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.04

โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดมีรายละเอียดดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	แบบสอบถามชุดที่ 1		แบบสอบถามชุดที่ 2	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	116	62.4	151	61.9
หญิง	70	37.6	93	38.1
รวม	186	100	244	100
อายุ				
น้อยกว่า 20 ปี	45	24.2	49	20.1
20 - 29 ปี	57	30.6	82	33.6
30 - 39 ปี	55	29.6	75	30.7
40 ปี ขึ้นไป	29	15.6	38	15.6
รวม	186	100	244	100
สถานภาพ	แบบสอบถามชุดที่ 1		แบบสอบถามชุดที่ 2	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา				
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	9	4.8	8	3.3
มัธยมศึกษา	46	24.7	63	25.8
อนุปริญญา	36	19.4	59	24.2
ปริญญาตรี	95	51.1	114	46.7
รวม	186	100	244	100
อาชีพ				
นักเรียน นักศึกษา	40	21.5	47	19.3
หน่วยงานรัฐ	40	21.5	48	19.7
หน่วยงานเอกชน	81	43.5	119	48.8
ส่วนตัว	24	12.9	30	12.3
อื่นๆ	1	0.5	-	-
รวม	186	100	244	100

ตอนที่ 2 ความต้องการความรู้และแผนที่ความรู้

ในการศึกษาความต้องการความต้องการความรู้ของผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ 4 อำเภอที่เป็นตัวอย่างของจังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 186 คน จำแนกตามอำเภอ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 2 โดยรายการความรู้ใดที่มีความถี่เกินร้อยละ 50 จะถือว่าเป็นความรู้ที่ผู้ตอบคิดว่าสำคัญ ควรรวมไว้ในแผนที่ความรู้ ผลการวิจัยพบว่า

อำเภอเมืองรายการความรู้ที่ต้องการจำแนกตามประเภทของความรู้ได้แก่

1. ด้านการจัดการจุดหมายปลายทาง ควรมีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งในเขตอำเภอเมืองราชบุรี มีสถานที่ประวัติศาสตร์มากมาย แต่ไม่ได้รับการขยับขึ้นมาเด่นชัดนัก ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน โดยการวางแผนระยะยาวด้านการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังรวมถึง การจัดให้มีมัคคุเทศก์ และล่าม การทำให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น การทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวขนาดเล็ก โดยการให้ความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยว แก่บริษัทเหล่านั้น

2. ด้านการคมนาคมขนส่งควรให้แก้ปัญหาการจราจรที่แออัด การจัดทำป้ายจราจรที่อ่านง่ายชัดเจน การจัดทำป้ายให้มีหลายภาษา การจัดให้มีรถยนต์รับจ้าง และรถยนต์โดยสารสำหรับการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งปัญหาในปัจจุบันก็คือ การที่รถโดยสารประจำทาง ในเขตอำเภอเมืองราชบุรี ไม่ได้จอดรวมกันที่สถานีขนส่ง แต่จะใช้การจอดตามริมถนน และทำรถแต่ละแห่งห่างไกลกัน ทำให้ผู้ที่เดินทางมาจากที่อื่น ไม่ทราบว่าต้องไปขึ้นรถที่ไหน

3. ด้านผลิตภัณฑ์ ควรจัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวกลางคืน ร้านอาหาร

4. ด้านการรองรับนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

อำเภอบ้านโป่งรายการความรู้ที่ต้องการจำแนกตามประเภทของความรู้ได้แก่

1. ด้านการจัดการจุดหมาย ควรมีการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน โดยมีการวางแผนระยะยาว และแผนแม่บท ควรจัดให้มีศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยว รวมถึง การดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยว และการทำให้นักท่องเที่ยวพักอาศัยอยู่ยาวนานขึ้น

2. ด้านการคมนาคมขนส่ง ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาการจราจรที่แออัด การจัดทำป้ายจราจรให้อ่านง่ายชัดเจน การจัดทำป้ายต่างให้มีหลายภาษา รถยนต์รับจ้าง รถยนต์โดยสาร รวมถึงการจัดทำเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก

3. ด้านผลิตภัณฑ์ ร้านอาหาร ที่ท่องเที่ยวกลางคืน งานเทศกาล งานประจำปี และ สิ่งที่จะสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ และความประทับใจนักท่องเที่ยว

4. ด้านการรองรับนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

5. ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยว เพื่อปรับปรุงด้าน บริการ การจัดให้มีความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การส่งเสริมให้คนในพื้นที่ต้อนรับนักท่องเที่ยว

อำเภอสวนผึ้งรายการความรู้ที่ต้องการจำแนกตามประเภทของความรู้ ได้แก่

1. ด้านการจัดการจุดหมาย ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดูดี การอนุรักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม การดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว การทำให้นักท่องเที่ยวพักอาศัยใน ท้องถิ่นนานขึ้น และกลับมาเที่ยวซ้ำ

2. ด้านการคมนาคมขนส่ง ควรให้ความสำคัญของการจัดทำเส้นทางสำหรับเข้าสู่ แหล่งท่องเที่ยวให้สะดวก และให้มีรถยนต์รับจ้าง

3. ด้านผลิตภัณฑ์ งานเทศกาล งานประจำปี รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาล ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ของที่ระลึก

4. ด้านการรองรับนักท่องเที่ยว จัดให้มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

5. ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยว เพื่อปรับปรุงด้าน บริการ การจัดให้มีความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การส่งเสริมให้คนในพื้นที่ต้อนรับนักท่องเที่ยว

6. ด้านสารสนเทศ มีการเผยแพร่ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต และการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ หรือ ไม่ค่อยมีคนรู้จัก การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ถึงเสน่ห์ และเอกลักษณ์ ของสถานที่ท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยว และนอกฤดูกาลการท่องเที่ยว

อำเภอดำเนินสะดวกรายการความรู้ที่ต้องการจำแนกตามประเภทของความรู้ ได้แก่

1. ด้านการจัดการจุดหมาย จัดให้มีศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยว จัดให้มี ล่าม และสร้างภาพลักษณ์ให้ดูดี เพราะในอำเภอดำเนินสะดวก มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมาก โดยเฉพาะตลาดน้ำดำเนินสะดวก การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะทางน้ำซึ่งเป็นจุดขายหลัก ของอำเภอดำเนินสะดวก และยังมีความต้องการ การสนับสนุนจากรัฐ การร่วมมือจากภาครัฐ และ เอกชน โดยวางแผนระยะยาว และจัดทำแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และ ให้กลับมาเที่ยวซ้ำอีก รวมถึง การส่งเสริมบริษัทท่องเที่ยวขนาดเล็ก โดยการให้ความรู้ด้านการ จัดการการท่องเที่ยว แก่บริษัทเหล่านั้น

2. ด้านการคมนาคมขนส่ง ควรจัดทำป้ายต่างให้อ่านง่ายเด่นชัด และหลายภาษา เพราะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวมาก รวมถึง รถรับจ้าง รถประจำทาง และเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว

3. ด้านผลิตภัณฑ์ งานเทศกาล งานประจำปี ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาล ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ของที่ระลึก ร้านอาหาร สิ่งสร้างประสบการณ์ และความประทับใจ

4. ด้านการรองรับนักท่องเที่ยว จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

5. ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยว และการต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในพื้นที่

ตารางที่ 2 ความถี่และร้อยละของ ความต้องการความรู้จำแนกตามอำเภอ

ลำดับ	ความต้องการ	ความถี่ และร้อยละของจำนวนผู้ตอบ							
		อ.เมือง	ร้อยละ	อ.บ้านโป่ง	ร้อยละ	อ.สวนผึ้ง	ร้อยละ	อ.ดำเนินฯ	ร้อยละ
1	การแก้ไขปัญหาราจรที่แออัด	34	66.7	32	72.7	7	15.6	14	30.4
2	จัดทำป้ายจราจรให้อ่านง่ายเด่นชัด	30	58.8	30	68.2	13	28.9	24	52.2
3	จัดทำป้ายต่างๆ หลายภาษา	35	68.6	31	70.5	13	28.9	26	56.5
4	รถยนต์รับจ้าง	28	54.9	31	70.5	27	60	30	65.2
5	รถยนต์โดยสาร	33	64.7	31	70.5	11	24.4	26	56.5
6	การทำเส้นทางสำหรับเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก	13	25.5	32	72.7	30	66.7	23	50
7	งานเทศกาล งานประจำปี	11	21.6	24	54.5	30	66.7	32	69.6
8	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	15	29.4	16	36.4	31	68.9	30	65.2
9	ผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาล	19	37.3	14	31.8	30	66.7	32	69.6
10	ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ	11	21.6	13	29.5	31	68.9	32	69.6
11	ของที่ระลึก	9	17.6	12	27.3	30	66.7	31	67.4
12	การเผยแพร่ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต	14	27.5	12	27.3	30	66.7	17	37
13	การประชาสัมพันธ์ ข่าวสารของสถานที่ใหม่ๆ	20	39.2	11	25	34	75.6	20	43.5
14	ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	32	62.7	19	43.2	34	75.6	17	37
15	การวางแผนระยะยาวด้านการท่องเที่ยว	44	86.3	33	75	13	28.9	27	58.7
16	จัดให้มีแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว	42	82.4	26	59.1	12	26.7	29	63
17	จัดให้มีศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยว	20	39.2	31	70.5	12	26.7	28	60.9
18	จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	19	37.3	31	70.5	14	31.1	27	58.7
19	จัดให้มีมัคคุเทศน์ และล่าม	32	62.7	17	38.6	13	28.9	28	60.9
20	สร้างภาพลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดูดี	24	47.1	14	31.8	36	80	36	78.3
21	การอนุรักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม	23	45.1	23	52.3	37	82.2	35	76.1
22	การดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในท้องถิ่น	20	39.2	27	61.4	36	80	31	67.4
23	ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	46	90.2	14	31.8	33	73.3	38	82.6
24	การทำให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น	44	86.3	22	50	32	71.1	19	41.3
25	การทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ	37	72.5	15	34.1	31	68.9	35	76.1
26	ที่ท่องเที่ยวกลางคืน	42	82.4	37	84.1	32	71.1	16	34.8

แผนที่ความรู้

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการความรู้ ผู้วิจัยได้นำมาจัดทำเป็นแผนที่ความรู้จำแนกตามประเภทของความรู้ เป็นรายอำเภอตามประเภทของจุดหมายปลายทาง ดังนี้

อำเภอเมือง

การจัดการจุดหมายปลายทาง <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ - การวางแผนระยะยาวด้านการท่องเที่ยว - จัดให้มีแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว - จัดให้มีมีคฤเทศก์ และล่าม - การทำให้นักท่องเที่ยวพักอาศัยอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น - การทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ - ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน - ส่งเสริมบริษัทท่องเที่ยวขนาดเล็ก 	การคมนาคมขนส่ง <ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขปัญหาจราจรที่แออัด - จัดทำป้ายจราจรให้อ่านง่ายเด่นชัด - จัดทำป้ายต่างๆ หลายภาษา - รถยนต์รับจ้าง - รถยนต์โดยสาร
การรองรับนักท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว 	ผลิตภัณฑ์ <ul style="list-style-type: none"> - ที่ท่องเที่ยวกลางคืน - ร้านอาหาร

อำเภอบ้านโป่ง

การจัดการจุดหมายปลายทาง <ul style="list-style-type: none"> - การวางแผนระยะยาวด้านการท่องเที่ยว - จัดให้มีแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว - จัดให้มีศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยว ที่มีเอกสาร และคำแนะนำต่างๆ ให้ - การอนุรักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม - การดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในท้องถิ่น - การทำให้นักท่องเที่ยวพักอาศัยอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น - การส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ - ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน - ส่งเสริมบริษัทท่องเที่ยวขนาดเล็ก 	การคมนาคมขนส่ง <ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขปัญหาจราจรที่แออัด - จัดทำป้ายจราจรให้อ่านง่ายเด่นชัด - จัดทำป้ายต่างๆ หลายภาษา - รถยนต์รับจ้าง - รถยนต์โดยสาร - การจัดทำเส้นทางสำหรับเข้าแหล่งท่องเที่ยว
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงด้านการบริการ - การต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในพื้นที่ 	ผลิตภัณฑ์ <ul style="list-style-type: none"> - งานเทศกาล งานประจำปี - ที่ท่องเที่ยวกลางคืน - ร้านอาหาร - สิ่งก่อสร้างประสบการณ์ และความประทับใจ
	การรองรับนักท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> - ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

อำเภอสวนผึ้ง

<p>การจัดการจุดหมายปลายทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ - สร้างภาพลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดูดี - การอนุรักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม - การดึงดูดความสนใจความสนใจจากนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในท้องถิ่น - การทำให้นักท่องเที่ยวพักอาศัยอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น - การทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ <p>สารสนเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเผยแพร่ข่าวสารของท้องถิ่น ทางอินเทอร์เน็ต - การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น - การประชาสัมพันธ์ถึงเสน่ห์ และเอกลักษณ์ของที่ท่องเที่ยว ในและนอกฤดูกาลท่องเที่ยว <p>การรองรับนักท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว 	<p>การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - รถยนต์รับจ้าง - การจัดทำเส้นทางสำหรับเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก <p>ผลิตภัณฑ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานเทศกาล งานประจำปี - ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น - ผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาล - ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ - ของที่ระลึก <p>ที่พักท่องเที่ยวกลางคืน</p> <p>อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงด้านการบริการ - การต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในพื้นที่
---	---

อำเภอดำเนินสะดวก

<p>การจัดการจุดหมายปลายทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การวางแผนระยะยาวด้านการท่องเที่ยว - จัดให้มีแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว - จัดให้มีศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยว ที่มีเอกสารและคำแนะนำต่างๆ ให้ - จัดให้มีมัคคุเทศก์ และล่าม - สร้างภาพลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดูดี - การอนุรักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม - การดึงดูคความสนใจจากนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในท้องถิ่น - การทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ - การส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ - ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน - ส่งเสริมบริษัทท่องเที่ยวขนาดเล็ก <p>การรองรับนักท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว - ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว 	<p>การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำป้ายจราจรให้อ่านง่ายเด่นชัด - จัดทำป้ายต่างๆ หลายภาษา - รถยนต์รับจ้าง - รถยนต์โดยสาร - การจัดทำเส้นทางสำหรับเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก <p>ผลิตภัณฑ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานเทศกาล งานประจำปี - ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น - ผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาล - ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ - ของที่ระลึก - ร้านอาหาร - สิ่งที่สร้างประสบการณ์ และความประทับใจ <p>อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงด้านการบริการ - การต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในพื้นที่
--	---

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้

ผู้วิจัยได้นำทำการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้ และนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากข้อคำถามในแบบสอบถามชุดที่ 2 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อนำปัจจัยที่ได้ไปเปรียบเทียบความแตกต่าง มีรายละเอียดดังนี้

ผลการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้

จากแผนที่ความรู้ของทั้ง 4 อำเภอที่ได้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว ทั้ง 4 อำเภอมีลักษณะโครงสร้างของประเภทความรู้คล้ายคลึงกัน แต่ในอำเภอเมืองไม่มีความต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในขณะที่อำเภอที่เหลือมีความต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบรรจุอยู่ในแผนที่ และในอำเภอสวนผึ้งปรากฏให้เห็น ประเภทของความรู้ที่แตกต่างจาก 3 อำเภอ ที่เหลือ คือ ด้านสารสนเทศ

ความสำคัญของความรู้

จากผลการวิเคราะห์ความสำคัญของความรู้ ระดับของความสำคัญของความรู้ที่ได้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความสำคัญของความรู้

ลำดับ	รายการความรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ความรู้ที่ทำให้พนักงานท่องเที่ยวพักอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น	6.78	1.79	มาก
2	ความรู้ในการปกป้อง และรักษาธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยว	6.98	1.69	มาก
3	ความรู้ที่ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ	6.77	1.62	มาก
4	ความรู้ที่ทำให้มีการท่องเที่ยวทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยว และ นอกฤดูกาลท่องเที่ยว	6.56	1.83	มาก
5	ความรู้สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค และการค้าขายที่เป็นธรรม	6.81	1.60	มาก
6	ความรู้ที่ทำให้พนักงานท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้น	7.27	5.48	มาก
7	ความรู้สำหรับการพัฒนาและฝึกหัดพนักงานที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว	7.01	1.83	มาก
8	ความรู้เกี่ยวกับการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยว	7.05	1.74	มาก
9	ความรู้ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับชาวบ้านในต้อนรับนักท่องเที่ยว	6.86	1.65	มาก
10	ความรู้สำหรับการวางแผนการจัดการต้อนรับนักท่องเที่ยว	7.17	1.54	มาก
11	ความรู้ที่ทำให้เกิดการดึงดูดการลงทุนด้านการท่องเที่ยว	6.98	1.67	มาก
12	ความรู้เกี่ยวกับความต้องการ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	6.76	1.68	มาก
13	ความรู้ในเรื่องการอำนวยความสะดวก เพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย	7.06	1.60	มาก
14	ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	7.22	1.57	มาก
15	ความรู้สำหรับทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน	7.47	1.53	มาก
16	ความรู้ที่ทำให้พนักงานท่องเที่ยวได้พบกับประสบการณ์ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง	7.43	1.59	มาก
17	ความรู้ในการนำเสนอข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต ให้นักท่องเที่ยวทราบ	7.40	1.36	มาก
18	ความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	6.52	1.86	มาก
19	ความรู้เกี่ยวกับการทำป้ายถนน , ป้ายสถานที่ และแผนที่ ที่ทำให้ง่ายต่อการอ่าน	6.95	1.65	มาก
20	ความรู้ในการกระจายนักท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวทั่วทั้งท้องถิ่น ไม่กระจุกตัว	6.94	1.76	มาก
21	ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	6.71	1.69	มาก
22	ความรู้เกี่ยวกับการจัดหารายละเอียดสถานที่ , มัคคุเทศก์ และผู้แปลภาษา	7.01	1.63	มาก
23	ความรู้เกี่ยวกับแผนการโฆษณา และ ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว	6.97	1.67	มาก

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยความสำคัญของความรู้ ได้ผลลัพธ์ดังนี้
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัย ความสำคัญของความรู้

Variables	Factor Loading	Eigenvalue	Variance explained
Factor 1 : ความรู้ด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยว		7.516	32.680%
ความรู้สำหรับคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าขายที่เป็นธรรม	0.957		
ความรู้ที่ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ	0.953		
ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	0.952		
ความรู้ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับชาวบ้านในต้อนรับนักท่องเที่ยว	0.839		
ความรู้ในเรื่องการอำนวยความสะดวก เพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย	0.627		
Factor 2 : ความรู้ด้านสารสนเทศและการตัดสินใจ		3.686	16.026%
ความรู้ที่ทำให้เกิดการดึงดูดการลงทุนด้านการท่องเที่ยว	0.905		
ความรู้เกี่ยวกับแผนการ โฆษณา และ ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว	0.872		
ความรู้ในการกระจายนักท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวทั่วทั้งท้องถิ่น ไม่กระจุกตัว	0.787		
ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้น	0.775		
Factor 3 : ความรู้สำหรับการสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว		2.432	10.572%
ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้พบกับประสบการณ์ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง	0.748		
ความรู้ในการนำเสนอข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ให้นักท่องเที่ยวทราบ	0.740		
ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทางด้านการท่องเที่ยว	0.734		
ความรู้สำหรับการพัฒนาและฝึกหัดพนักงานที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว	0.524		

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization

Rotation converged in 5 iterations

ในการวิเคราะห์ปัจจัยของความสำคัญของความรู้ ใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลักในการสกัดปัจจัย และใช้วิธีหมุนแกนแบบvarimax เพื่อให้ตีความได้ง่าย ผลการวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากคำถามเกี่ยวกับความสำคัญของความรู้ ถ้าใช้เกณฑ์ Eigenvalue มากกว่า 1 พบ 6 ปัจจัย โดย 3 ปัจจัยแรกสามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ 32.68 % 16.026 % และ 10.572 % ตามลำดับ และปัจจัยที่ 3 ถึง 6 อธิบายความแปรปรวนรวมได้น้อย และตัวแปรที่ประกอบอยู่ใน 3 ปัจจัยนี้มีจำนวนน้อย จึงไม่นำมาพิจารณา สำหรับปัจจัยแรก 3 ปัจจัยที่ได้ คือ

1. ปัจจัยด้าน “ความรู้ด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มมูลค่าของสินค้า และการค้าขาย (ดังตารางที่ 4) ปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ ร้อยละ 32.680

2. ปัจจัยด้าน “ความรู้ด้านสารสนเทศและการตัดสินใจ ” ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ การประชาสัมพันธ์ และการตัดสินใจลงทุน หรือเข้ามาท่องเที่ยว(ดังตารางที่ 4) ปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ ร้อยละ 16.026

3. ปัจจัยด้าน “ความรู้สำหรับการสร้างประทับใจแก่นักท่องเที่ยว” ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างประทับใจและประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยว(ดังตารางที่ 4) ปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ ร้อยละ 10.572

การเปรียบเทียบความสำคัญของความรู้จำแนกตามจุดหมายปลายทางและอาชีพ

การเปรียบเทียบความสำคัญของความรู้จำแนกตามจุดหมายปลายทาง

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบ โดยใช้ factor score (Y) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ความสำคัญของความรู้จำแนกตามจุดหมายปลายทางแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้ง 3 ปัจจัย ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสำคัญของความรู้ จำแนกตามจุดหมายปลายทาง โดยใช้ factor score

อำเภอ	เมือง		บ้านโป่ง		สวนผึ้ง		ดำเนินสะดวก		F	Sig
	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	-0.11	0.97	0.06	1.02	0.19	1.06	0.09	0.95	1.138	0.33
ปัจจัยที่ 2	-0.03	1.08	0.06	1.10	-0.01	0.82	-0.02	0.94	0.110	0.95
ปัจจัยที่ 3	-0.04	1.01	0.11	0.90	0.02	1.03	-0.08	1.05	0.449	0.71

เพื่อดูระดับของความสำคัญของความรู้ผู้วิจัยจึงได้นำค่าเฉลี่ยของข้อคำถามของปัจจัยที่ 1 ถึง 3 มาทำการวิเคราะห์ ANOVA รายละเอียดดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัจจัยที่ 1 ถึง 3 ระดับความสำคัญของความรู้แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของความรู้มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งอยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ระดับค่าเฉลี่ยของความสำคัญของความรู้จำแนกตามจุดหมายปลายทาง

ปัจจัย	อำเภอ		เมือง		บ้านโป่ง		สวนผึ้ง		ดำเนินสะดวก		F	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	6.70	1.43	6.98	1.46	7.06	1.56	6.69	1.40	0.99	0.39		
ปัจจัยที่ 2	6.97	1.70	7.09	1.60	6.86	1.36	6.89	1.42	0.25	.085		
ปัจจัยที่ 3	7.24	1.29	7.43	1.00	7.23	1.33	7.15	1.32	0.57	0.63		

การเปรียบเทียบการความสำคัญของความรู้จำแนกตามอาชีพ

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบ โดยใช้ factor score (Y) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

การจำแนกตามอาชีพพบว่า ในปัจจัยที่ 1 แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่สำหรับปัจจัยที่ 2 และ 3 พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความสำคัญของความรู้ โดยใช้ factor score จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	นักเรียน		รับราชการ		พนักงานเอกชน		อาชีพส่วนตัว		F	Sig
	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	0.001	1.20	-0.02	1.07	0.01	0.91	-0.01	0.90	0.01	0.99
ปัจจัยที่ 2	-0.11	1.00	0.30	0.84	0.03	0.98	-0.39	1.15	3.27	0.02
ปัจจัยที่ 3	0.33	0.71	0.46	0.75	-0.13	0.94	-0.72	1.37	12.6	0.00

เพื่อดูระดับของความสำคัญของความรู้ผู้วิจัยจึงได้นำค่าเฉลี่ยของข้อคำถามของปัจจัยที่ 1 ถึง 3 มาทำการวิเคราะห์ ANOVA และการเปรียบเทียบรายคู่มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ รายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 1 ความรู้ด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าระดับความสำคัญของความรู้แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของความรู้มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งอยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 8

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 2 ความรู้ด้านสารสนเทศและการตัดสินใจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญของความรู้ พบว่าเกือบทุกอาชีพมีระดับความสำคัญของความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น อาชีพนักเรียนเปรียบเทียบกับอาชีพรับราชการและพนักงานเอกชน โดยค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของความรู้ อาชีพส่วนตัวมีค่าน้อยที่สุด และอาชีพที่เหลือมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งทุกอาชีพให้ระดับความสำคัญของความรู้อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 8 และ 9

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 3 ความรู้สำหรับการสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญของความรู้ พบว่าเกือบทุกอาชีพมีระดับความสำคัญของความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น อาชีพนักเรียนเปรียบเทียบกับอาชีพรับราชการ โดยค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของความรู้ อาชีพส่วนตัวมีค่าน้อยที่สุด และอาชีพที่เหลือมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งทุกอาชีพให้ระดับความสำคัญของความรู้อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 8 และ 9

ตารางที่ 8 ระดับค่าเฉลี่ยของความสำคัญของความรู้จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ ปัจจัย	นักเรียน		รับราชการ		พนักงานเอกชน		อาชีพส่วนตัว		F	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	6.92	1.70	6.87	1.49	6.82	1.35	6.72	1.45	0.12	0.94
ปัจจัยที่ 2	6.95	1.41	7.49	1.23	6.93	1.50	6.22	1.97	4.42	0.005
ปัจจัยที่ 3	7.65	0.47	7.85	0.70	7.10	1.28	6.35	1.80	12.83	0.00

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบรายคู่จำแนกตามอาชีพ

ปัจจัย	อาชีพหลัก	อาชีพเปรียบเทียบ	ผลต่าง	Sig
ปัจจัยที่ 2	นักเรียน	รับราชการ	-0.53	0.08
		พนักงานเอกชน	0.02	0.93
		อาชีพส่วนตัว	0.73*	0.03
	รับราชการ	นักเรียน	0.53	0.08
		พนักงานเอกชน	0.55*	0.03
		อาชีพส่วนตัว	1.26*	0.01
	พนักงานเอกชน	นักเรียน	-0.02	0.93
		รับราชการ	-0.55*	0.03
		อาชีพส่วนตัว	0.70*	0.02
	อาชีพส่วนตัว	นักเรียน	-0.73*	0.03
		รับราชการ	-1.26*	0.00
		พนักงานเอกชน	-0.70*	0.02
ปัจจัยที่ 3	นักเรียน	รับราชการ	-0.20	0.39
		พนักงานเอกชน	0.55*	0.01
		อาชีพส่วนตัว	1.29*	0.00
	รับราชการ	นักเรียน	0.20	0.93
		พนักงานเอกชน	0.75*	0.00
		อาชีพส่วนตัว	1.50*	0.00
	พนักงานเอกชน	นักเรียน	-0.55*	0.006
		รับราชการ	-0.75*	0.00
		อาชีพส่วนตัว	0.74*	0.002
	อาชีพส่วนตัว	นักเรียน	-1.29*	0.00
		รับราชการ	-1.50*	0.00
		พนักงานเอกชน	-0.74*	0.002

การนำความรู้ไปใช้

จากผลการวิเคราะห์การนำความรู้ไปใช้ ระดับของการนำความรู้ไปใช้ที่ได้อยู่ในระดับ
ค่อนข้างสูง รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ระดับการนำความรู้ไปใช้

ลำดับ	รายการความรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น	7.00	1.59	มาก
2	ความรู้ในการปกป้อง และรักษาธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยว	6.84	1.69	มาก
3	ความรู้ที่ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ	7.01	1.64	มาก
4	ความรู้ที่ทำให้มีการท่องเที่ยวทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยว และ นอกฤดูกาลท่องเที่ยว	6.86	1.80	มาก
5	ความรู้สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค และการค้าขายที่เป็นธรรม	6.92	1.57	มาก
6	ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้น	7.00	1.68	มาก
7	ความรู้สำหรับการพัฒนาและฝึกหัดพนักงานที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว	6.79	1.61	มาก
8	ความรู้เกี่ยวกับการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยว	7.23	1.56	มาก
9	ความรู้ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับชาวบ้านในต้อนรับนักท่องเที่ยว	6.87	1.67	มาก
10	ความรู้สำหรับการวางแผนการจัดการต้อนรับนักท่องเที่ยว	7.12	1.64	มาก
11	ความรู้ที่ทำให้เกิดการดึงดูดการลงทุนด้านการท่องเที่ยว	6.75	1.64	มาก
12	ความรู้เกี่ยวกับความต้องการ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	7.25	1.56	มาก
13	ความรู้ในเรื่องการอำนวยความสะดวก เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย	6.85	1.71	มาก
14	ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	6.97	1.71	มาก
15	ความรู้สำหรับทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน	6.79	1.73	มาก
16	ความรู้ที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวได้พบกับประสบการณ์ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง	7.13	1.77	มาก
17	ความรู้ในการนำเสนอข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ให้นักท่องเที่ยวทราบ	6.92	1.76	มาก
18	ความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	6.92	1.79	มาก
19	ความรู้เกี่ยวกับการทำป้ายถนน , ป้ายสถานที่ และแผนที่ ที่ทำให้ง่ายต่อการอ่าน	7.25	1.59	มาก
20	ความรู้ในการกระจายนักท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวทั่วทั้งท้องถิ่น ไม่กระจุกตัว	7.14	1.63	มาก
21	ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	6.78	1.64	มาก
22	ความรู้เกี่ยวกับการจัดหารายละเอียดสถานที่ , มัคคุเทศก์ และผู้แปลภาษา	7.40	1.34	มาก
23	ความรู้เกี่ยวกับแผนการโฆษณา และ ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว	6.66	1.81	มาก

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยได้ผลลัพธ์ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัย การนำความรู้ไปใช้

Variables	Factor Loading	Eigenvalue	Variance explained
Factor 1 : ความรู้สำหรับการจัดการจุดหมายปลายทาง		9.831	42.745%
ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	0.942		
ความรู้สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค และการค้าขายที่เป็นธรรม	0.937		
ความรู้สำหรับการพัฒนาและฝึกหัดพนักงานที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว	0.918		
ความรู้ในการปกป้อง และรักษาธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยว	0.912		
ความรู้ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับชาวบ้านและส่งเสริมชาวบ้านให้ต้อนรับนักท่องเที่ยว	0.903		
ความรู้ในเรื่องการอำนวยความสะดวก เพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย	0.878		
ความรู้ที่ทำให้เกิดการดึงดูดการลงทุนด้านการท่องเที่ยว	0.872		
ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น	0.840		
ความรู้สำหรับทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน	0.829		
ความรู้ในการกระจายนักท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวทั่วทั้งท้องถิ่น ไม่กระจุกตัว	0.804		
ความรู้ในการนำเสนอข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต ให้นักท่องเที่ยวทราบ	0.793		
ความรู้เกี่ยวกับแผนการโฆษณา และ ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว	0.757		
Factor 2 : ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ และความพอใจในจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว		5.107	22.205%
ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	0.908		
ความรู้ที่ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ	0.895		
ความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	0.873		
ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้พบกับประสบการณ์ใหม่ และ วัฒนธรรมที่แตกต่าง	0.817		
ความรู้ที่ทำให้มีการท่องเที่ยวทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยว และ นอกฤดูกาลท่องเที่ยว	0.804		
ความรู้สำหรับการวางแผนการจัดการต้อนรับนักท่องเที่ยว	0.734		

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization

Rotation converged in 5 iterations

การวิเคราะห์ปัจจัย ใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลักในการสกัดปัจจัย และใช้วิธีหมุนแกนแบบvarimax เพื่อให้ตีความได้ง่าย ผลการวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากคำถามเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ ถ้าใช้เกณฑ์ Eigenvalue มากกว่า 1 พบ 4 ปัจจัย โดย 2 ปัจจัยแรกสามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ 42.745 % และ 22.205 % ตามลำดับ และปัจจัยที่ 3 และ 4 อธิบายความแปรปรวนรวมได้น้อย และตัวแปรที่ประกอบอยู่ใน 2 ปัจจัยนี้มีจำนวนน้อย จึงไม่นำมาพิจารณา สำหรับปัจจัยแรก 2 ปัจจัยที่ได้ คือ

1. ปัจจัยด้าน “ความรู้สำหรับการจัดการจุดหมายปลายทาง” ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และบำรุงรักษาจุดหมายปลายทาง (ดังตารางที่ 11) ปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ ร้อยละ 42.754

2. ปัจจัยด้าน “ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ และความพอใจในจุดหมายปลายทาง ของนักท่องเที่ยว ” ประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ การทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจและเข้าใจในท้องถิ่นที่ไปเยือน (ดังตารางที่ 11) ปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ ร้อยละ 22.205

การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้จำแนกตามอำเภอและอาชีพ

การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้จำแนกตามอำเภอ

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบ โดยใช้ factor score (Y) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้ การนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในการจำแนกตามอำเภอทั้ง 2 ปัจจัย ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้ โดยใช้ factor score จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	เมือง		บ้านโป่ง		สวนผึ้ง		ดำเนินสะดวก		F	Sig
	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	-0.06	0.96	0.04	1.03	0.11	1.04	0.06	0.97	0.45	0.71
ปัจจัยที่ 2	-0.02	0.98	0.06	1.13	-0.07	0.91	0.02	0.96	0.20	0.89

เพื่อหาระดับของการนำความรู้ไปใช้ผู้วิจัยจึงได้นำค่าเฉลี่ยของข้อคำถามของปัจจัยที่ 1 ถึง 2 มาทำการวิเคราะห์ANOVA และการเปรียบเทียบรายคู่มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 1 ความรู้สำหรับการจัดการจุดหมายปลายทาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าระดับการนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับการนำความรู้ไปใช้มีค่าใกล้เคียงกัน อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 13

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ และความพอใจในจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าระดับการนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับการนำความรู้ไปใช้มีค่าใกล้เคียงกัน อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงระดับค่าเฉลี่ยของการนำความรู้ไปใช้จำแนกตามจุดหมายปลายทาง

ปัจจัย	เมือง		บ้านโป่ง		สวนผึ้ง		ดำเนินสะดวก		F	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	6.76	1.44	6.93	1.50	7.00	1.58	6.80	1.38	0.32	0.80
ปัจจัยที่ 2	6.98	1.50	7.12	1.64	6.84	1.35	7.04	1.38	0.34	0.79

การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้จำแนกตามอาชีพ

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบโดยใช้ factor score (Y) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

การนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในการจำแนกตามอาชีพ ทั้ง 2 ปัจจัย ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้ โดยใช้ factor score จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ ปัจจัย	นักเรียน		รับราชการ		พนักงานเอกชน		อาชีพส่วนตัว		F	Sig
	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	-0.02	1.19	-0.02	0.99	0.007	0.95	0.05	0.87	0.52	0.98
ปัจจัยที่ 2	-0.09	0.99	0.20	0.81	0.02	1.01	-0.26	1.16	1.54	0.20

เพื่อหาระดับของการนำความรู้ไปใช้ผู้วิจัยจึงได้นำค่าเฉลี่ยของข้อคำถามของปัจจัยที่ 1 ถึง 2 มาทำการวิเคราะห์ ANOVA และการเปรียบเทียบรายกลุ่มวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 1 ความรู้สำหรับการจัดการจุดหมายปลายทาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าระดับการนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับการนำความรู้ไปใช้มีค่าใกล้เคียงกัน อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 15

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ และความพอใจในจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าระดับการนำความรู้ไปใช้ สำหรับอาชีพรับราชการเปรียบเทียบกับอาชีพส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับการนำความรู้ไปใช้ อาชีพส่วนตัวมีค่าน้อยที่สุด และอาชีพที่เหลือนี้อาจมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งทุกอาชีพมีระดับความต้องการความรู้ไปใช้อยู่ในระดับสูง รายละเอียดดังตารางที่ 15 และ 16

ตารางที่ 15 แสดงระดับค่าเฉลี่ยของการนำความรู้ไปใช้จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ ปัจจัย	นักเรียน		รับราชการ		พนักงานเอกชน		อาชีพส่วนตัว		F	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ปัจจัยที่ 1	6.46	1.71	6.94	1.41	6.82	1.39	6.35	1.62	1.63	0.18
ปัจจัยที่ 2	6.97	1.32	7.51	1.13	7.03	1.52	6.57	1.72	2.76	0.04

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบรายคู่จำแนกตามอาชีพ

ปัจจัย	อาชีพหลัก	อาชีพเปรียบเทียบ	ผลต่าง	Sig
ปัจจัยที่ 2	นักเรียน	รับราชการ	-0.54	0.07
		พนักงานเอกชน	-0.06	0.80
		อาชีพส่วนตัว	0.40	0.23
	รับราชการ	นักเรียน	0.54	0.07
		พนักงานเอกชน	0.48	0.05
		อาชีพส่วนตัว	0.94 *	0.01
	พนักงานเอกชน	นักเรียน	0.60	0.80
		รับราชการ	-0.48	0.05
		อาชีพส่วนตัว	0.46	0.122
	อาชีพส่วนตัว	นักเรียน	-0.40	0.23
		รับราชการ	-0.94 *	0.01
		พนักงานเอกชน	-0.46	0.12

ตอนที่ 4 การจัดทำฐานข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทำแผนที่ความรู้ เพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ จึงทำการสร้างฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากแผนที่ความรู้ที่ได้

จากการทำแผนที่ความรู้ ทำให้ผู้วิจัยทราบความต้องการพื้นฐานของความรู้ที่สำคัญ และจำเป็นต่อการท่องเที่ยวในอำเภอต่างๆ จึงนำความรู้ดังกล่าวมาใส่ไว้ในฐานข้อมูล โดยสรุปได้ดังนี้

- **ข้อมูลของจังหวัด** คือ ข้อมูลที่บอกรายละเอียดของจังหวัด เช่น ความเป็นมา คำขวัญ เส้นทางคมนาคม เป็นต้น

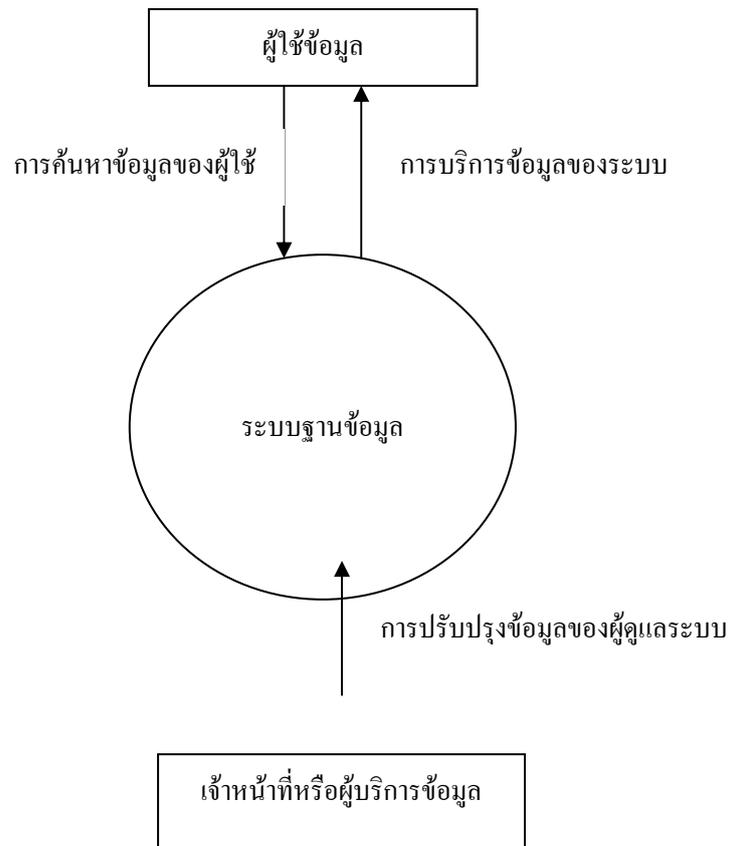
- **ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว** ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเป็นสิ่งจำเป็น เช่น เดียวกัน ควรจะมีรายละเอียดทั้งสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง และรูปภาพ เพื่อให้ผู้สนใจทราบข้อมูลมากที่สุด

- **ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ** คือ ข้อมูลจากสาธารณูปโภคที่จำเป็น เช่น ข้อมูลจากโรงแรมทั้งหมด ร้านอาหารต่างๆ ปั๊มน้ำมัน ในทุกจุดของจังหวัด ตลาด แหล่งที่ซื้อของชำร่วย เป็นต้น

ดังนั้นจึงกำหนดเขตข้อมูล สำหรับฐานข้อมูลขึ้น ซึ่งจากการวิเคราะห์แล้วควรประกอบด้วย เขตข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลความเป็นมาของแต่ละจังหวัด
2. การแบ่งเขตการปกครองของแต่ละจังหวัด
3. คำขวัญของแต่ละจังหวัด
4. ตราประจำจังหวัดของแต่ละจังหวัด
5. อาณาเขตติดต่อของจังหวัดใกล้เคียงหรือประเทศเพื่อนบ้าน
6. ข้อมูลลักษณะแผนที่อย่างคร่าวๆของแต่ละจังหวัด
7. ข้อมูลของเส้นทางคมนาคมจากกรุงเทพฯสู่จังหวัดต่างๆ
8. ข้อมูลสถานที่พักค้างคืนของแต่ละจังหวัดพร้อมราคาโดยประมาณ
9. ข้อมูลโรงพยาบาล และสถานบริการประชาชนภายในจังหวัดนั้นๆ
10. สามารถทราบระยะทางจากกรุงเทพฯถึงจังหวัดที่ต้องการได้
11. ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอหรือเขตต่างๆ
12. ภาพตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยว

เมื่อได้เขตข้อมูลที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการสร้างแผนภาพ ขึ้นมา เพื่อที่จะได้เห็นระบบการทำงานของฐานข้อมูล รายละเอียดดังภาพที่ 2

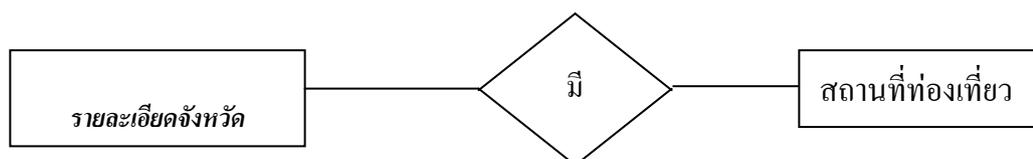
ภาพที่ 2 การทำงานของฐานข้อมูล
จากนั้นทำการออกแบบ ER Model ดังนี้

กำหนดเอนทิตี

1. เอนทิตี **Province** เป็นเอนทิตีที่แสดงรายละเอียดจังหวัด
2. เอนทิตี **Place** เป็นเอนทิตีที่แสดงรายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
3. เอนทิตี **Password** เป็นเอนทิตีที่ใช้ในการเก็บรหัสผ่านในการใช้โปรแกรม

การกำหนดความสัมพันธ์

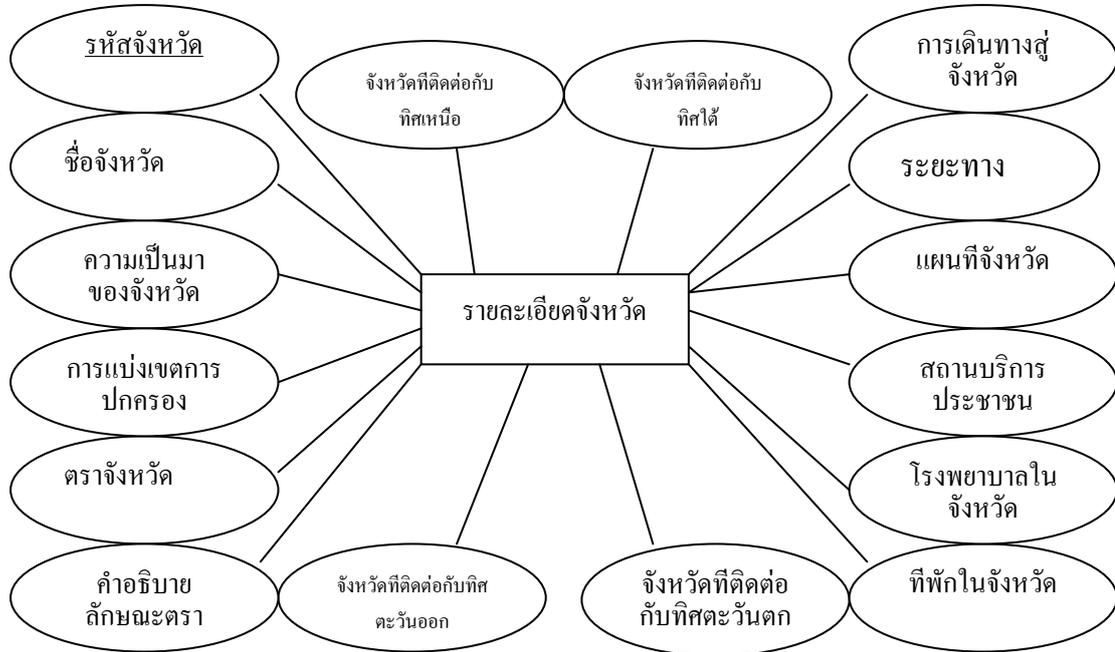
ความสัมพันธ์ประเภท “จังหวัดมีสถานที่ท่องเที่ยว” เป็นความสัมพันธ์แบบ 1:N ระหว่างเอนทิตีรายละเอียดจังหวัด กับ เอนทิตี สถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตี

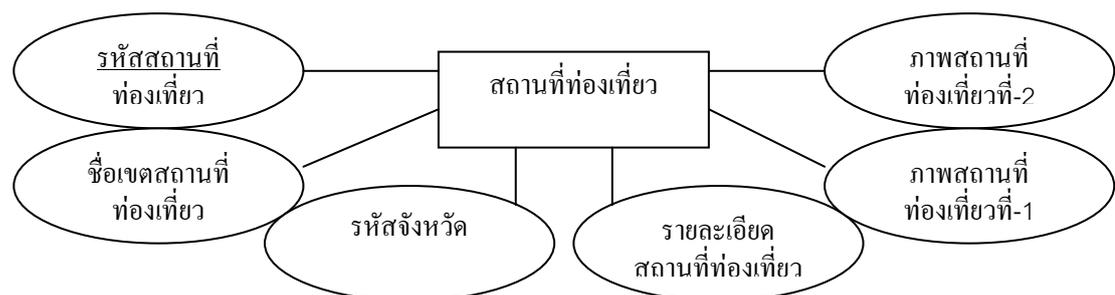
การกำหนดคุณลักษณะของเอนทิตี

เอนทิตี รายละเอียดจังหวัด (Province) ประกอบด้วยรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

ภาพที่ 4 การกำหนดคุณลักษณะของเอนทิตีรายละเอียดจังหวัด

เอนทิตี สถานที่ท่องเที่ยว (Place) ประกอบด้วยรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

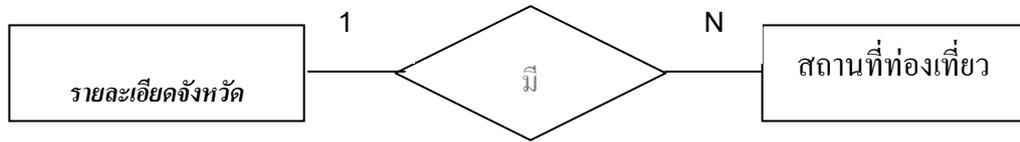

ภาพที่ 5 คุณลักษณะของเอนทิตีสถานที่ท่องเที่ยว

การกำหนดคีย์หลัก

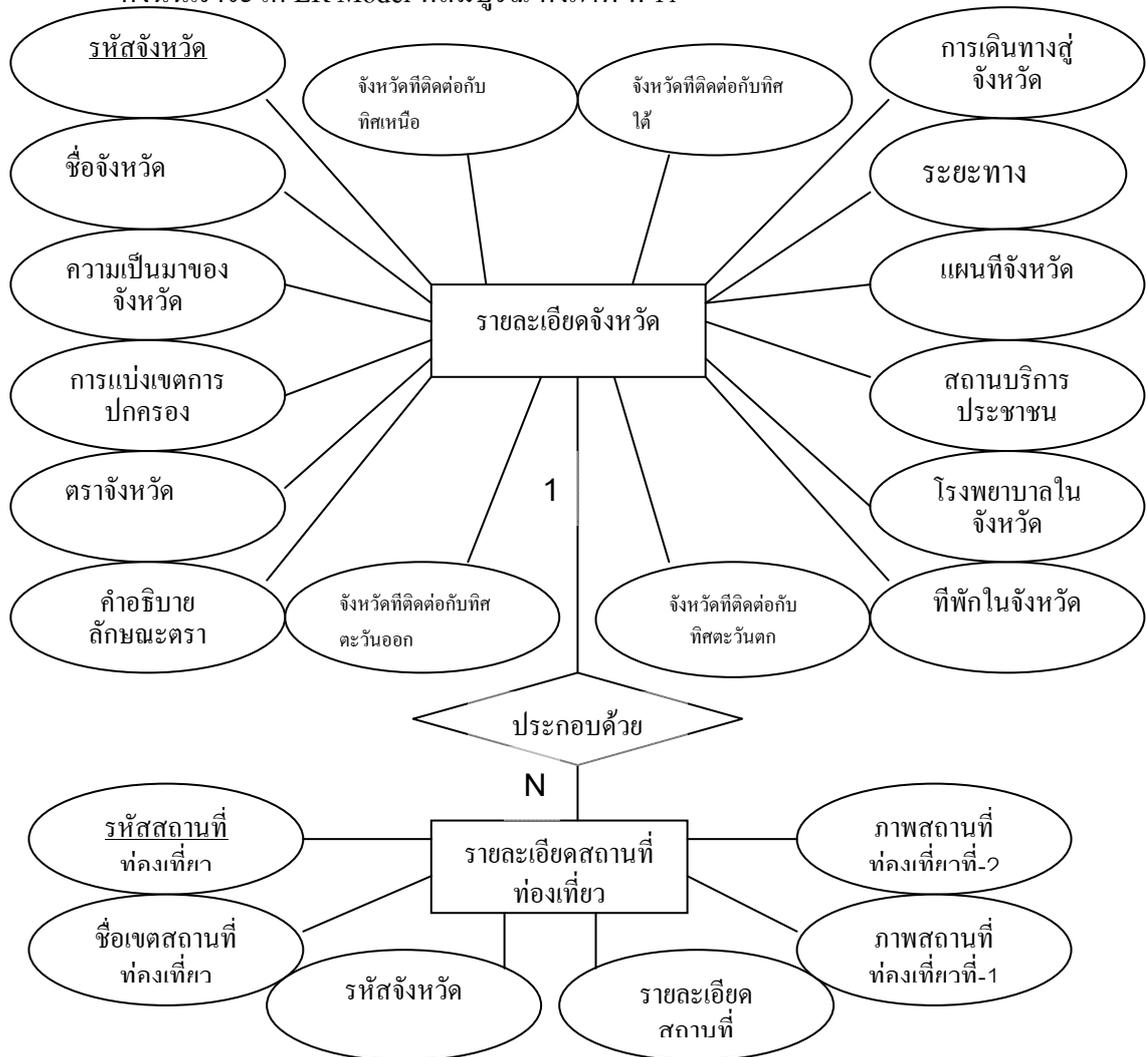
1. เอนทิตี รายละเอียดจังหวัด มีรหัสจังหวัด เป็นคีย์
2. เอนทิตี สถานที่ท่องเที่ยว มีรหัสสถานที่ท่องเที่ยว เป็นคีย์

ความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตีที่เป็นแบบ 1:N จะกำหนดความสัมพันธ์ในลักษณะดังนี้ ในจังหวัดหนึ่งๆสามารถมีสถานที่ท่องเที่ยวได้หลายแห่งดังนี้

ภาพที่ 6 ความสัมพันธ์เอนทิตีรายละเอียดจังหวัดกับเอนทิตีสถานที่ท่องเที่ยว

ดังนั้นเราจะได้ ER Model ที่สมบูรณ์ ดังภาพ ที่ 11

ภาพที่ 7 ER Model ความสัมพันธ์เอนทิตีรายละเอียดจังหวัดกับเอนทิตีสถานที่ท่องเที่ยว

เนื่องจากผู้วิจัยได้เลือกการออกแบบฐานข้อมูลเป็นแบบฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์จึง
ออกแบบฐานข้อมูล ที่มีลักษณะเป็นตารางสองมิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. Table Province เป็นตารางเก็บข้อมูลรายละเอียดจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้
ตารางที่ 17 การเก็บข้อมูลรายละเอียดจังหวัด

ลำดับที่	ตัวแปร	รายการ	ชนิด	ขนาด	Primary
1.	Province_ID	รหัสจังหวัด	Text	4	Yes
2.	Province_Name	ชื่อจังหวัด	Text	50	-
3.	History	ความเป็นมาของจังหวัด	Memo	-	-
4.	Govern	การแบ่งเขตการปกครอง	Memo	-	-
5.	Logo	ภาพตราจังหวัด	Memo	-	-
6.	Logo_Data	คำอธิบายลักษณะตราจังหวัด	Memo	-	-
7.	Perface	คำขวัญ	Memo	-	-
8.	Map	ภาพแผนที่	Memo	-	-
9.	North	อาณาเขตด้านทิศเหนือ	Text	50	-
10.	South	อาณาเขตด้านทิศใต้	Text	50	-
11.	East	อาณาเขตด้านทิศตะวันออก	Text	50	-
12.	West	อาณาเขตด้านทิศตะวันตก	Text	50	-
13.	Resort_Data	ที่พักพร้อมที่ติดต่อ	Memo	-	-
14.	Hospital_Data	โรงพยาบาลพร้อมที่ติดต่อ(เบอร์โทร)	Memo	-	-
15.	Police_Data	สถานที่บริการประชาชน(เบอร์โทร)	Memo	-	-
16.	Travel_Path	เส้นทางการเดินทาง	Memo	-	-
17.	Travel_Space	ระยะทางเทียบจากกรุงเทพฯ	Text	4	-

2. Table Place เป็นตารางข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้
ตารางที่ 18 การเก็บข้อมูลรายการสถานที่ท่องเที่ยว

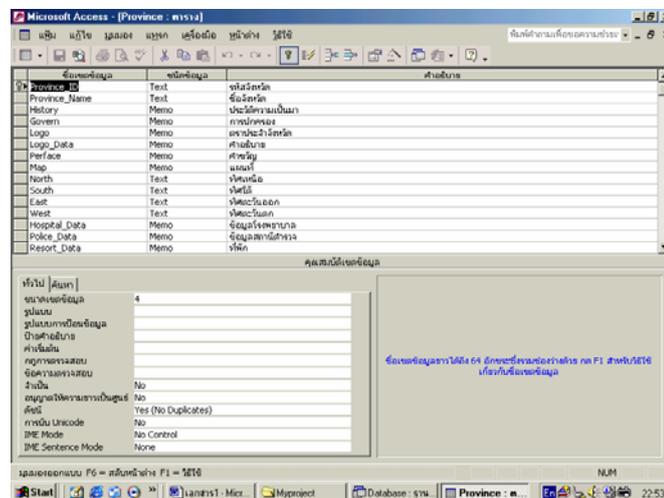
ลำดับที่	ตัวแปร	รายการ	ชนิด	ขนาด	Primary	Foreign
1.	Place_ID	รหัสสถานที่ท่องเที่ยว	Text	7	Yes	-
2.	Place_Name	ชื่อเขตหรือลักษณะการแบ่ง	Text	50	-	-
3.	Place_Data	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว	Memo	-	-	-
4.	Province_ID	รหัสจังหวัด	Text	4	-	Yes
5.	Picture_1	ภาพสถานที่ท่องเที่ยว-1	Memo	-	-	-
6.	Picture_2	ภาพสถานที่ท่องเที่ยว-2	Memo	-	-	-

เมื่อออกแบบฐานข้อมูลแล้ว จึงดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างฐานข้อมูลและโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างฐานข้อมูล

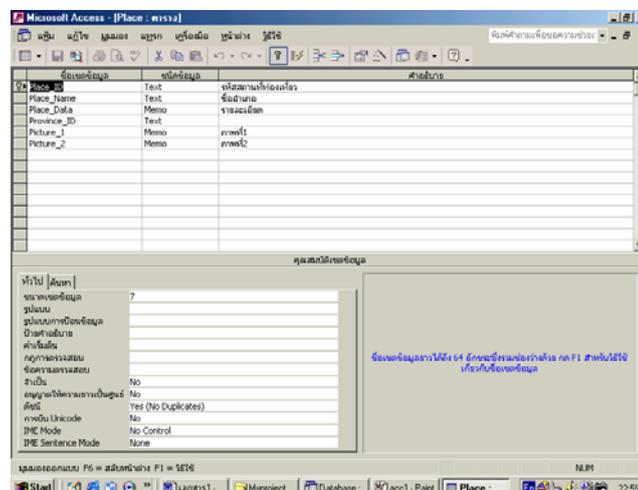
การสร้างฐานข้อมูล โดยเริ่มต้นใช้โปรแกรม Microsoft Access เป็นตัวช่วยสร้างฐานข้อมูลโดยกำหนด คุณลักษณะต่างตามที่ได้ออกแบบไว้ข้างต้น ตามขั้นตอนดังนี้

1. ออกแบบตาราง Province ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลหลักๆ ของจังหวัด

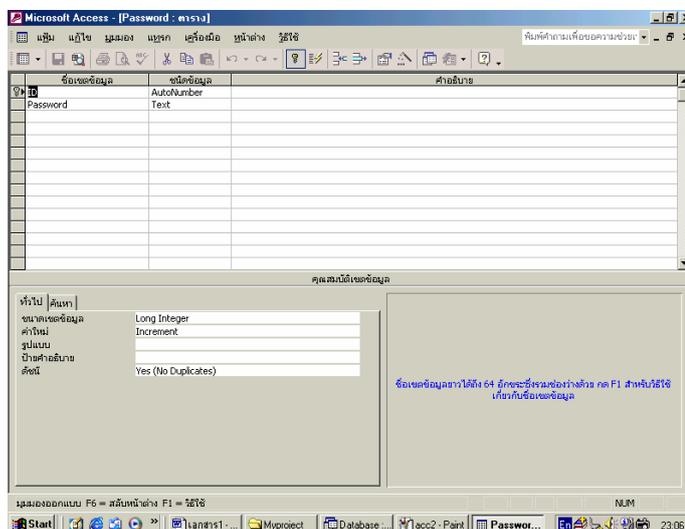
ภาพที่ 8 การออกแบบตาราง Province

2. ออกแบบตาราง Place ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวจำแนกตามแต่ละอำเภอ และรูปภาพตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยว

ภาพที่ 9 การออกแบบตาราง Place

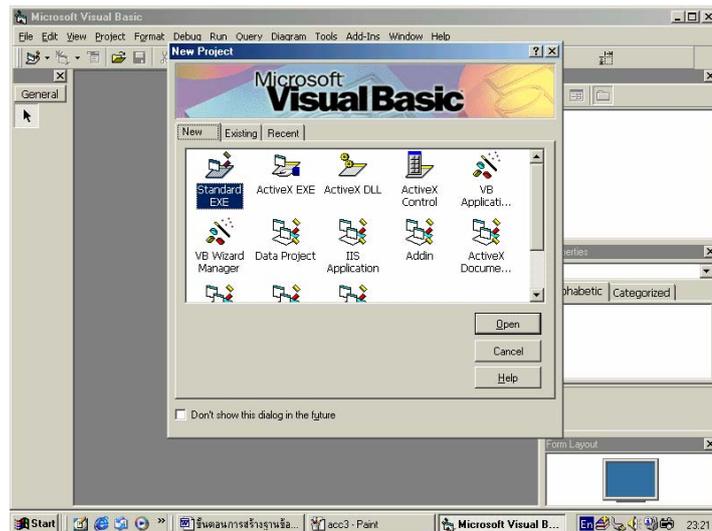
3. ออกแบบตาราง Password ซึ่งใช้เก็บ รหัสผ่านสำหรับปรับปรุงฐานข้อมูล

ภาพที่ 10 การออกแบบตาราง Password

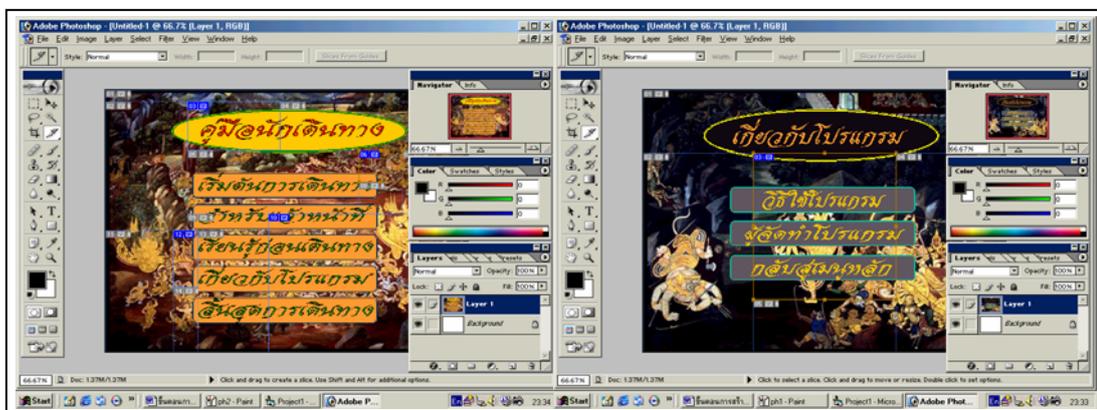
จากนั้นทำการบันทึกฐานข้อมูลที่เรียบร้อยแล้ว ไว้ใน C:/Myproject/Database.mdb ซึ่งเมื่อสร้างโปรแกรมสำหรับฐานข้อมูลขึ้นมาแล้ว จะให้เข้ามาเรียกใช้ข้อมูลใน ไดรเควทอรี นี้ จากนั้นก็นำภาพที่เตรียมไว้สำหรับโปรแกรมฐานข้อมูล นำมาใส่ใน C:/Myproject เช่นเดียวกับฐานข้อมูล โดยแบ่งเป็น Folder ย่อยๆ คือ “Logo” สำหรับ ตราสัญลักษณ์จังหวัด “Map” สำหรับแผนที่จังหวัด “ภาคกลาง” สำหรับ รูปสถานที่ท่องเที่ยวในภาคกลาง โดยแบ่งเป็นจังหวัด “ภาคตะวันออก” สำหรับ รูปสถานที่ท่องเที่ยวในภาคตะวันออก โดยแบ่งเป็นจังหวัด “ภาคใต้” สำหรับ รูปสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ โดยแบ่งเป็นจังหวัด “ภาคเหนือ” สำหรับ รูปสถานที่ท่องเที่ยวในภาคเหนือ โดยแบ่งเป็นจังหวัด “ภาคอีสาน” สำหรับ รูปสถานที่ท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งเป็นจังหวัด ซึ่งโปรแกรมฐานข้อมูลจะเข้ามาเรียกใช้ข้อมูลใน ไดรเควทอรีนี้ เช่นเดียวกับฐานข้อมูล

เมื่อเตรียมฐานข้อมูล และทรัพยากรที่จำเป็นแล้ว จึงทำการสร้างโปรแกรมสำหรับจัดการฐานข้อมูลขึ้นมา โดยใช้โปรแกรม Microsoft Visual Basic 6.0 ซึ่งดำเนินการโดยมี Concept ว่าเป็นโปรแกรมที่มีความเป็นไทยอยู่ในตัว มีความสวยงาม น่าใช้ และใช้งานได้ไม่ยุ่งยาก ตั้งชื่อโปรแกรมว่า “คู่มือนักท่องเที่ยว” ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

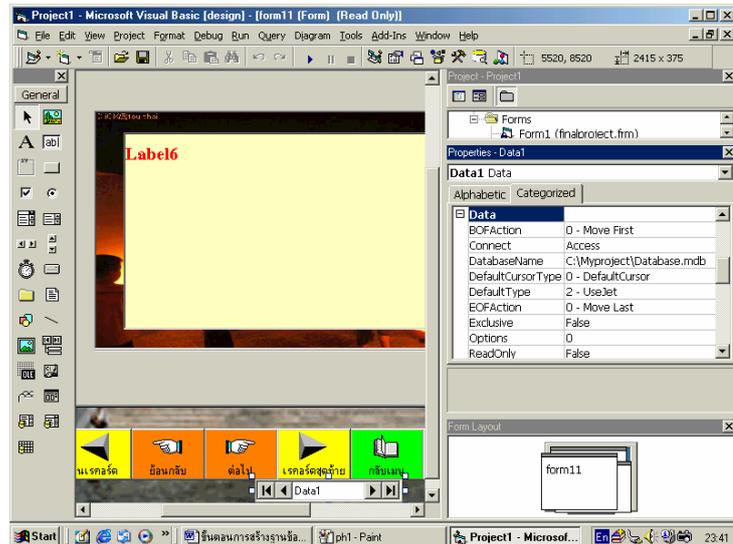
ภาพที่ 11 หน้าจอโปรแกรม Microsoft Visual Basic 6.0

1. สร้างเมนูโดยการใช่โปรแกรม Graphic ดำเนินการ โดยในที่นี้ใช้โปรแกรม Photoshop ในการสร้างเมนู

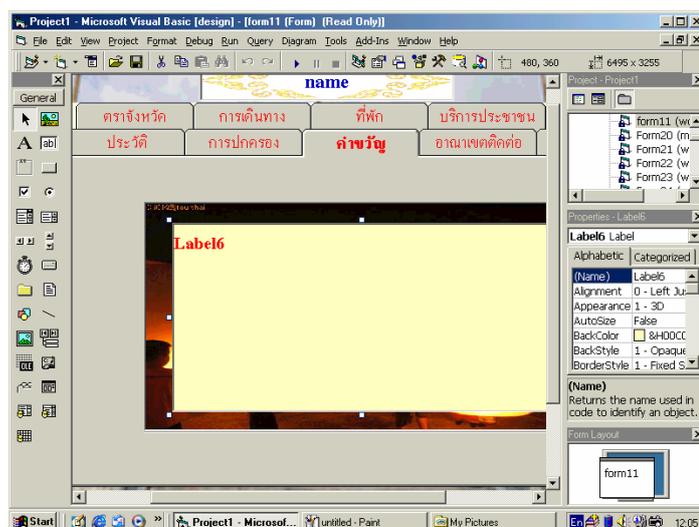
ภาพที่ 12 หน้าจอโปรแกรม Photoshop ในการสร้างเมนู

2. สร้างหน้าแสดงข้อมูลหลักของจังหวัด ซึ่งเชื่อมฐานข้อมูลกับ Ms Access โดยใช้ Data Control โดยกำหนดในส่วนของ Data ที่หัวข้อ Datasource ไปที่ C:/Myproject/Database.mdb ซึ่ง Data เชื่อมโยงกับ Table Province

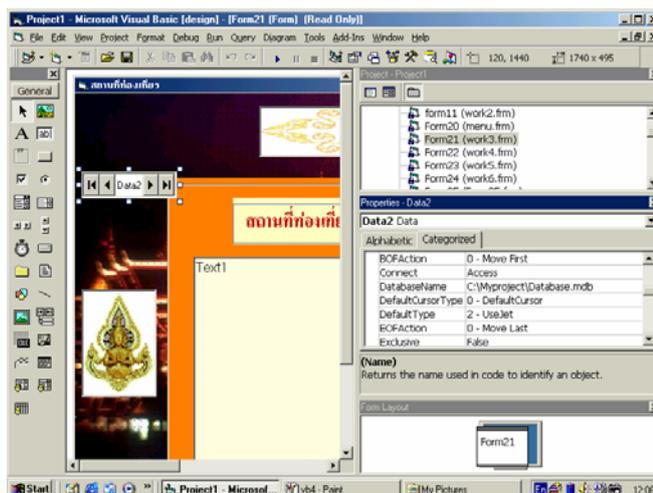
ภาพที่ 13 การสร้างหน้าแสดงข้อมูลหลักของจังหวัด

3. เมื่อเชื่อมโยงกับฐานข้อมูล แล้ว จากนั้นทำการออกแบบหน้าต่างของหน้าแสดงข้อมูลหลัก โดยทำการจัดวาง ส่วนประกอบต่างๆ ซึ่งในหน้านี้ใช้ส่วนประกอบคือ CommandButton DBCombo SSTab Label Image Data และเขียน Code ที่จำเป็นต้องใช้ลงไป

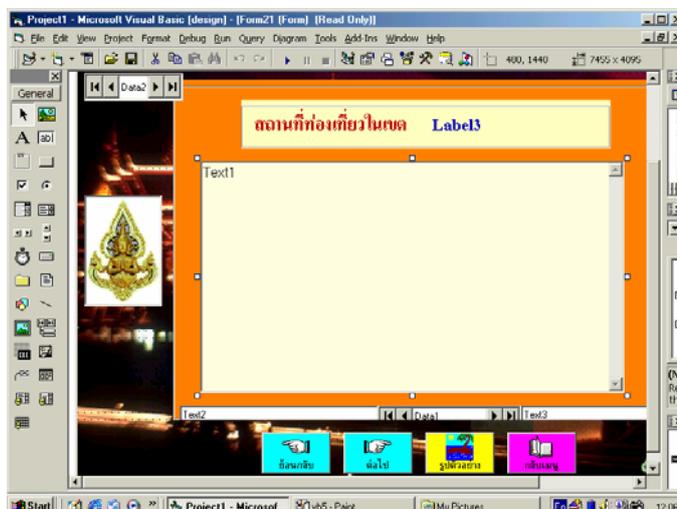
ภาพที่ 14 การสร้างหน้าแสดงข้อมูลหลัก

4. เมื่อทำการสร้างหน้าแสดงข้อมูลหลักเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทำการสร้างหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเชื่อมฐานข้อมูลกับ Ms Access โดยใช้ Data Control โดยกำหนดในส่วนของ Data ที่หัวข้อ Databasename ไปที่ C:/Myproject/Database.mdb เช่นเดียวกับ หน้าแสดงข้อมูลหลัก โดย Data 1 เชื่อมโยงกับ Table Place และ Data 2 เชื่อมโยงกับ Table Province

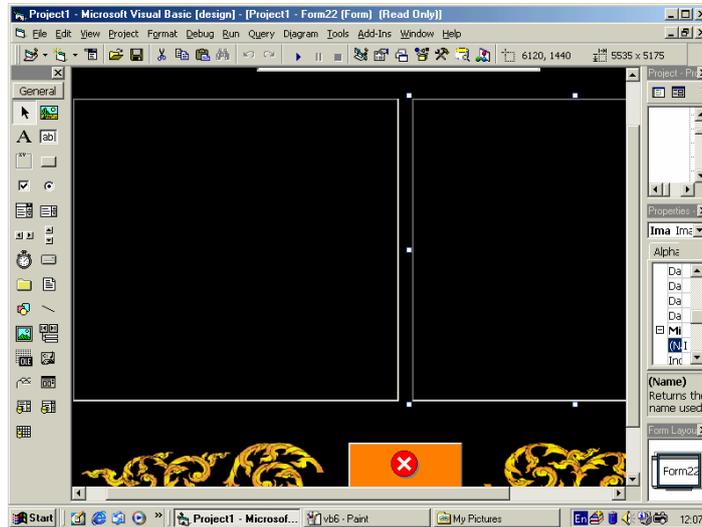
ภาพที่ 15 การสร้างหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว

5. เมื่อเชื่อมโยงกับฐานข้อมูล แล้วจากนั้นทำการออกแบบหน้าต่างของหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว โดยทำการจัดวาง ส่วนประกอบต่างๆ ซึ่งในหน้านี้ใช้ส่วนประกอบคือ TextBox CommandButton Label Image Data และเขียน Code ที่จำเป็นต้องใช้ลงไป

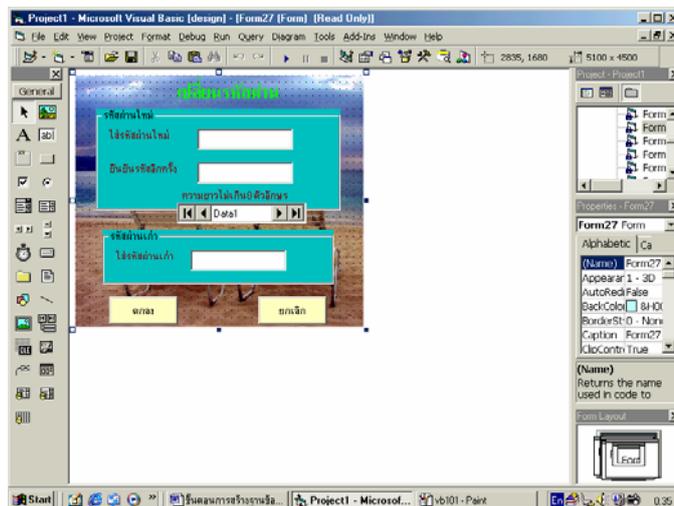
ภาพที่ 16 การสร้างหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว

6. สร้างหน้าต่างแสดงภาพตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยว

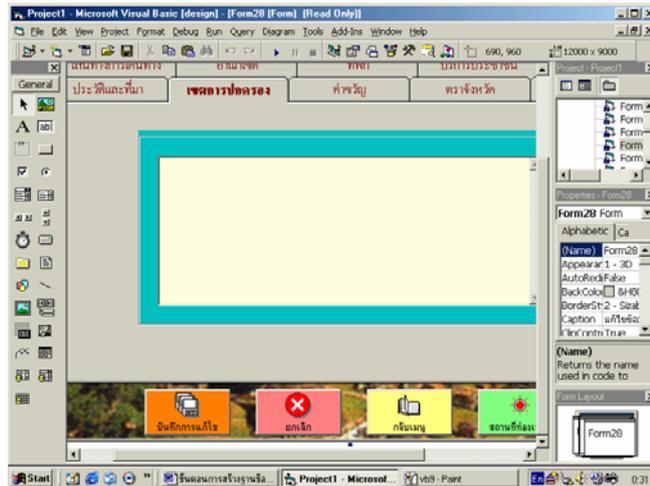
ภาพที่ 17 การสร้างหน้าต่างแสดงภาพตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยว

7. ทำการสร้างหน้าต่างสำหรับใส่รหัสผ่าน ทำการเชื่อมโดย Data ไปที่ C:/Myproject/Database.mdb โดย Data เชื่อมโยงกับ Table Password และสร้างหน้าต่างสำหรับแก้ไข Password

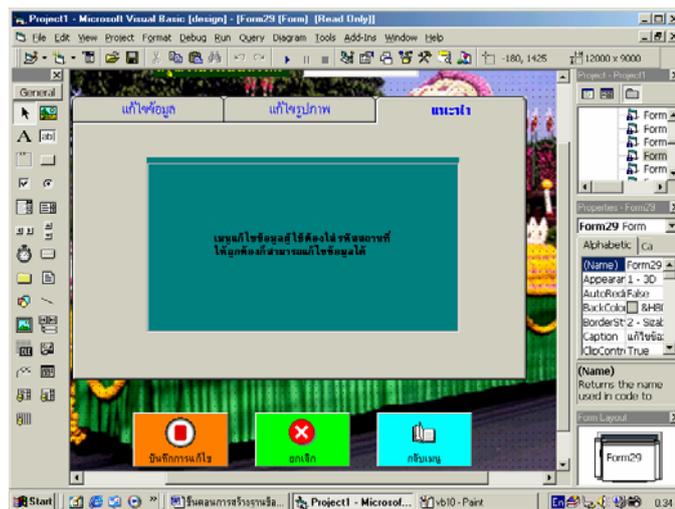
ภาพที่ 18 การสร้างหน้าต่างสำหรับใส่รหัสผ่าน

8. ทำการสร้างหน้าสำหรับเจ้าหน้าที่ ในส่วนของการเพิ่ม และแก้ไข ข้อมูลจังหวัด โดยมี โครงสร้างหลักคล้ายคลึงกับหน้าแสดงข้อมูลจังหวัด แต่จะมีส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาคือปุ่มสำหรับการ บันทึกข้อมูล และ บันทึกการแก้ไข กรณีที่มีการเพิ่มข้อมูล หรือแก้ไขข้อมูล

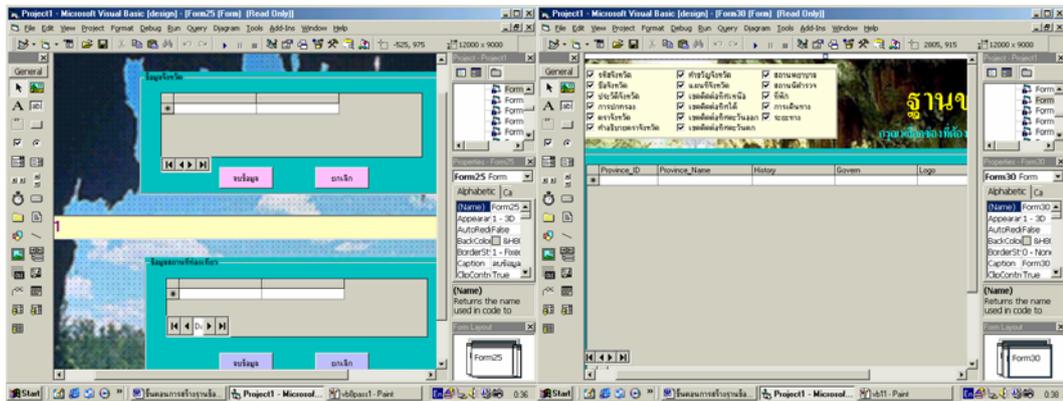
ภาพที่ 19 การสร้างหน้าข้อมูลจังหวัดสำหรับเจ้าหน้าที่

9. สร้างหน้าสำหรับเจ้าหน้าที่ ในส่วนของการเพิ่ม และแก้ไข ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว โดยมี โครงสร้างหลักคล้ายคลึงกับหน้าแสดงข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว แต่จะมีส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาคือ ปุ่มสำหรับการบันทึกข้อมูล และ บันทึกการแก้ไข กรณีที่มีการเพิ่มข้อมูล หรือแก้ไขข้อมูล

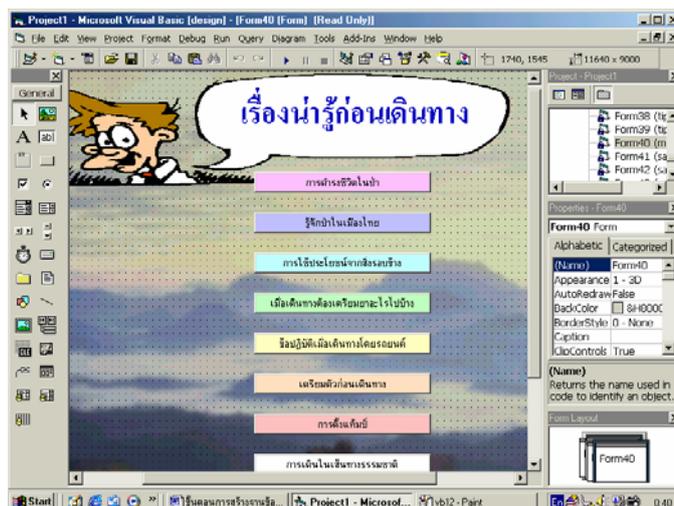
ภาพที่ 20 การสร้างหน้าสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่

10. สร้างหน้าสำหรับการทำกรลบข้อมูล และหน้าแสดงฐานข้อมูล โดยใช้ DBGrid และ เลือกให้ แสดงฐานข้อมูล โดยการ คลิก CheckBox ว่าจะให้แสดงอะไรบ้าง

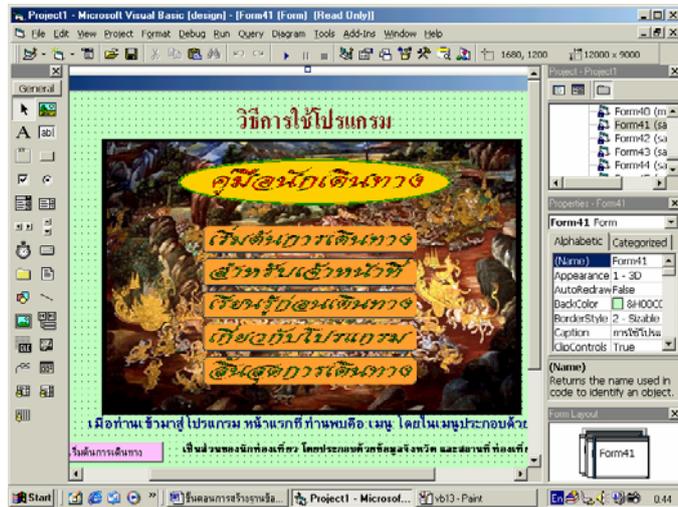
ภาพที่ 21 การสร้างหน้าลบข้อมูล และฐานข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่

11. เมื่อดำเนินการในส่วนของการข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงทำการสร้าง ในส่วนของเรื่องนำรู้ ก่อนเดินทาง ซึ่งในส่วนนี้จะแสดง ข้อมูลที่ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวควรจะรู้ เช่น การดำรงชีวิตในป่า การเดินในเส้นทางธรรมชาติ เป็นต้น

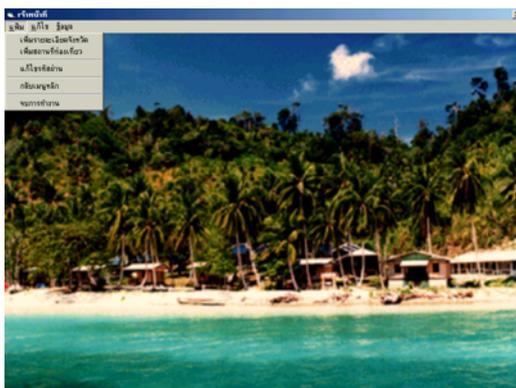
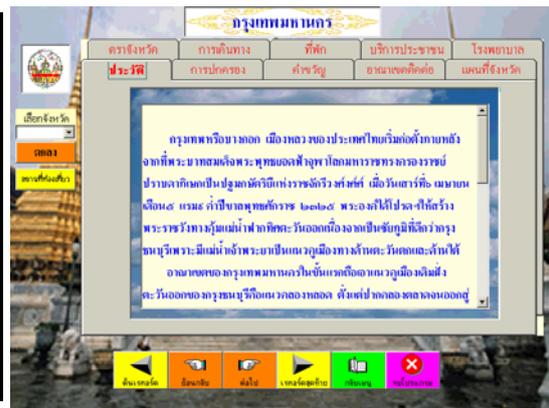
ภาพที่ 22 การสร้างหน้าเรื่องนำรู้ก่อนเดินทาง

12. ในส่วนของวิธีการใช้โปรแกรมจะทำการบอกวิธีการใช้งานของโปรแกรม โดยแสดงวิธีใช้ในแต่ละส่วน

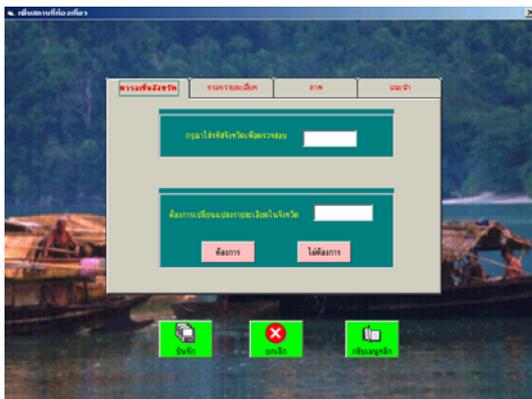
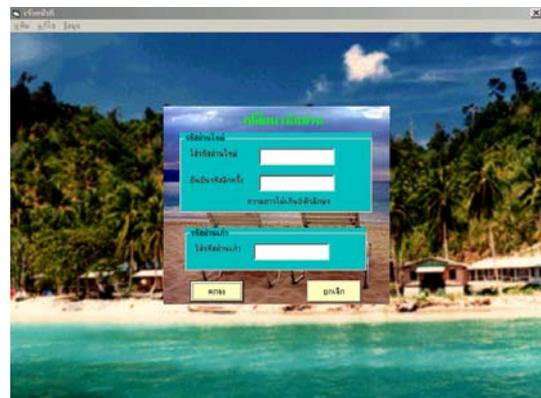
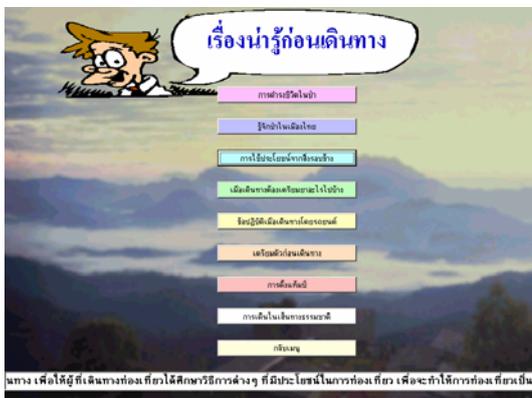
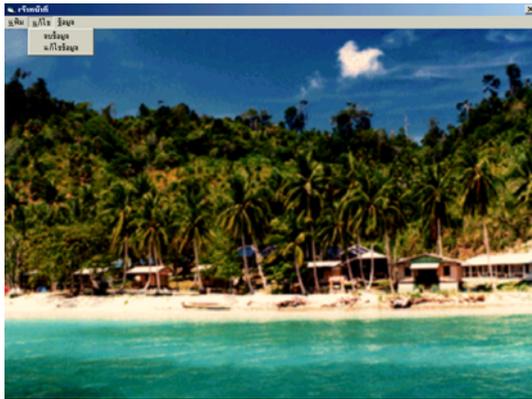

ภาพที่ 23 การสร้างหน้าวิธีการใช้งานของโปรแกรม

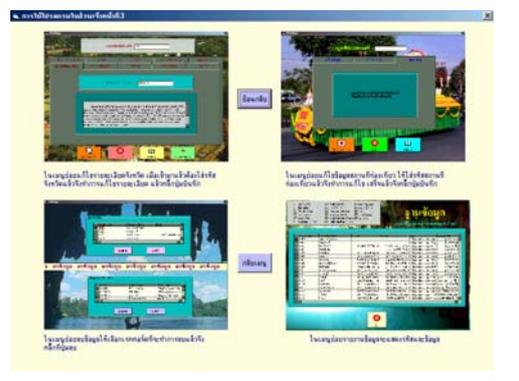
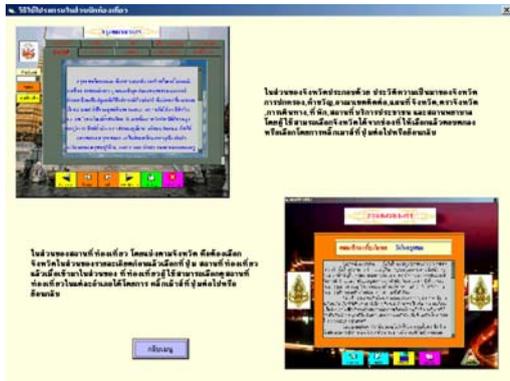
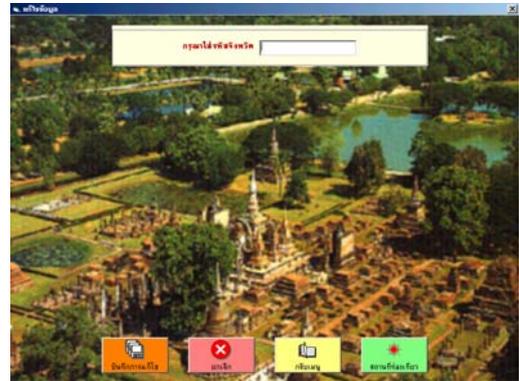
เมื่อดำเนินการจัดทำส่วนต่างๆ เรียบร้อยแล้ว จึงนำส่วนต่างๆ มาจัดวางเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน จนสมบูรณ์ ดังภาพที่ 24- 26

ภาพที่ 24 หน้าจอของโปรแกรม ส่วนที่ 1

ภาพที่ 25 หน้าจอของโปรแกรม ส่วนที่ 2

ภาพที่ 26 หน้าจอของโปรแกรม ส่วนที่ 3

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี และนำความต้องการนั้นมาจำแนกรู้ตามประเภทของจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเพื่อจัดทำแผนที่ความรู้ เปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ และจัดทำระบบฐานความรู้คอมพิวเตอร์สำหรับนักท่องเที่ยว โดยแบ่งการสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนที่ความรู้ และการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้

จากคำถามงานวิจัยที่ตั้งไว้ว่า “แผนที่ความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร” จากการวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำแผนที่ความรู้ พบว่า แผนที่ความรู้ที่ได้นั้น เมื่อมองในภาพรวม ในแต่ละอำเภอนั้น แผนที่ความรู้อาจมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว ก็จะเห็นเอกลักษณ์ของแต่ละอำเภอที่อำเภออื่นไม่มี และทำให้สามารถสรุปได้ว่า แผนที่ความรู้แตกต่างกันตามประเภทของจุดหมายปลายทาง

2. ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้

จากคำถามงานวิจัยที่ว่า “ความต้องการความรู้สำหรับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร” สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสำคัญของความรู้ พบว่าความรู้ตามระดับความสำคัญของความรู้สามารถรวมเป็นปัจจัยที่สำคัญได้ 3 ปัจจัยคือ

- ปัจจัยด้าน “ความรู้ด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยว”
- ปัจจัยด้าน “ความรู้ด้านสารสนเทศและการตัดสินใจ ”
- ปัจจัยด้าน “ความรู้สำหรับการสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว”

แล้วนำแต่ละปัจจัยมาเปรียบเทียบกันในแต่ละอำเภอ โดยใช้ factor score และค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของความรู้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของความรู้เมื่อจำแนกตามอำเภอแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของความรู้ทั้ง 4 อำเภอ มีค่าใกล้เคียงกัน โดยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าในปัจจัยที่ 1 ได้ผลเช่นเดียวกับการจำแนกตามอำเภอ แต่ในปัจจัย ที่ 2 และ 3 สรุปได้ว่าความสำคัญของความรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของความสำคัญของความรู้อยู่ในระดับสูง

2. การนำความรู้ไปใช้ พบว่าความรู้ตามระดับการนำความรู้ไปใช้สามารถรวมเป็นปัจจัยที่สำคัญได้ 2 ปัจจัยคือ

- ปัจจัยด้าน “ความรู้สำหรับการจัดการจุดหมายปลายทาง”
- ปัจจัยด้าน “ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ และความพอใจในจุดหมายปลายทาง ของนักท่องเที่ยว ”

แล้วนำแต่ละปัจจัยมาเปรียบเทียบกับในแต่ละอำเภอ โดยใช้ factor score และค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการนำความรู้ไปใช้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การนำความรู้ไปใช้เมื่อจำแนกตามอำเภอแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของระดับการนำความรู้ไปใช้ทั้ง 4 อำเภอ มีค่าใกล้เคียงกัน โดยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่าในปัจจัยที่ 1 ได้ผลเช่นเดียวกับการจำแนกตามอำเภอ แต่ในปัจจัยที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ factor score พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบโดยใช้ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้สรุปได้ว่าการนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับอาชีพรับราชการเปรียบเทียบกับอาชีพส่วนตัว และค่าเฉลี่ยของความสำคัญของความรู้ที่อยู่ในระดับสูง

ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ตามประเภทของจุดหมายปลายทางไม่มีความแตกต่างกัน

3.โปรแกรมฐานข้อมูล

ในการจัดทำโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ประเมินและสรุปผลการจัดทำโปรแกรมฐานข้อมูล โดยแบ่งได้ดังนี้

1. ฐานข้อมูลโดยข้อมูลส่วนใหญ่ ผู้วิจัยได้มาจากเว็บไซต์ www.tourthai.com ซึ่งได้มีการขออนุญาต webmaster เป็นที่เรียบร้อยแล้ว (รายละเอียดตามผนวก) ซึ่งฐานข้อมูลอาจจะขาดความความสมบูรณ์ไปบ้าง ซึ่งอาจจะจะมีข้อมูลไม่ครบ แต่เมื่อมองในภาพรวมแล้ว ฐานข้อมูลก็อยู่ในระดับที่น่าพอใจ เพราะมีข้อมูลอยู่เกิน 75 %

2. โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ด้วยระยะเวลาที่จำกัด ผู้วิจัย จึงได้ใช้ function ที่ไม่ซับซ้อนนักในการ สร้างโปรแกรม โปรแกรม อาจจะมีความผิดพลาดบ้าง แต่มีอยู่ไม่ถึง 3 % โดยเมื่อมองในภาพรวมแล้ว โปรแกรมสามารถทำงานได้ในระดับที่น่าพึงพอใจ

3. การนำไปใช้งาน ผู้วิจัยได้ทดลองใช้งานด้วยตัวเอง ปรากฏว่ามีผลอยู่ในเกณฑ์ที่ดี อาจมีข้อติดอยู่บ้างที่ข้อมูลบางส่วนอาจไม่สมบูรณ์

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบแผนที่ความรู้ ทำให้มองเห็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละอำเภอ ตัวอย่างเช่น ในอำเภอสวนผึ้ง คือความรู้ด้านสารสนเทศ ซึ่งไม่มีในอำเภออื่น นั่นอาจจะหมายถึง การที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีความจำเป็นเพื่อใช้ในการในการนำเสนอเผยแพร่ข่าวสารของอำเภอสวนผึ้ง ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่ยังใหม่อยู่คนทั่วไปอาจจะไม่รู้จัก จึงจำเป็นต้องอาศัยการกระจายข่าวสารผ่านสื่อต่างๆออกไป และเช่นเดียวกันกับ ผลกระทบที่ตามฤดูกาลที่มีในอำเภอดำเนินสะดวก และอำเภอสวนผึ้ง แต่ไม่มีในอำเภอเมือง และอำเภอบ้านโป่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pyo ที่พบว่า จุดหมายปลายทางที่ต่างกันยังมีแผนที่ความรู้ที่ต่างกัน

2. ความสำคัญของความรู้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นความสำคัญของความรู้แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามอาชีพ ใน 2 ด้าน คือความรู้ด้านสารสนเทศและการตัดสินใจลงทุนด้านการท่องเที่ยว และด้านความรู้สำหรับการสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งอาชีพรับราชการมีระดับการให้ความสำคัญของความรู้สูงสุด โดยมองว่าสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว เป็นเรื่องสำคัญ ตรงกันข้ามกับ ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวที่เห็นความสำคัญของความรู้ทางด้านนี้ต่ำกว่า

3. การนำความรู้ไปใช้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพเห็นว่าความรู้ด้านความเข้าใจและความพอใจในจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว สามารถนำไปใช้ได้แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นำไปใช้ใกล้เคียงกัน แต่อาชีพส่วนตัวเห็นว่าการนำไปใช้น้อยที่สุด

4. ผลการวิจัยในข้อ 2 และข้อ 3 ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pyo (2004) ที่ทำการวิจัยในประเทศเกาหลี ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากประเภทจุดหมายปลายทาง ต่างกัน เห็นความสำคัญของความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในระดับจังหวัด ซึ่งมีความหลากหลายทางการท่องเที่ยวน้อยกว่า ในการศึกษาของ Pyo (2004) ซึ่งศึกษาในระดับประเทศ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การศึกษานี้มีประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวโดยการสำรวจ และการเปรียบเทียบ โครงสร้างผังความรู้ตามประเภทของที่หมายปลายทาง ผู้วิจัยพบว่าที่หมายปลายทางแต่ละประเภท มีความต้องการความรู้ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตน เพราะฉะนั้น โครงสร้างผังความรู้ควรจะ ถูกสร้างเพื่อสนองความต้องการและความชอบของผู้ใช้ความรู้เกี่ยวกับที่หมายปลายทางนั้น แต่เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องเวลา และเงินทุนทำให้แผนที่ความรู้ที่ได้อาจไม่ครอบคลุมพอ

2. แผนที่ความรู้ควรถูกสร้างจากหลายๆมุมมอง ควรมีการวิจัยอย่างกว้างขวางเพื่อให้ แน่ใจว่าแผนที่จะครอบคลุมตรงตามต้องการความรู้ ปัญหา และประเด็นต่างๆ ตามจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว การทำแผนที่ความรู้ควรมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยการปรับปรุงฐานความรู้ เพื่อให้มีความความสะดวกในการเข้าถึงความรู้พื้นฐาน

3. ฐานความรู้ และแผนที่ความรู้ อาจจะมีโครงสร้างที่แตกต่างกันไปตามประเภท ของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวและฐานข้อมูลความรู้ของแต่ละที่ แต่เป็นไปได้ที่อาจมี ส่วนที่เหมือนกันที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปปรับให้ตรงตามความต้องการของแต่ละที่หมาย ปลายทางได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเพิ่มขอบเขตงานวิจัยให้ครอบคลุมในระดับในระดับภูมิภาค หรือใน ระดับประเทศ

2. การพัฒนาโปรแกรม “คู่มือนักท่องเที่ยว” ในอนาคต ควรมีการเพิ่มเติมข้อมูล ให้สมบูรณ์ การเพิ่มเติมในส่วนของการที่ผู้ใช้สามารถเลือกภาษาได้ทั้ง ไทย และอังกฤษ การ พัฒนาให้สามารถใช้งานบนระบบเครือข่ายได้รวมถึงจดทะเบียนลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จดทะเบียน เว็บไซต์ คือ <http://ratchaburitour.i8.com> เพื่อเผยแพร่งานวิจัย คาวาน์โหลดตัวอย่างโปรแกรม และ รับฟังข้อเสนอแนะด้วยแล้ว เมื่อ 3 ม.ค.2551

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กิตติ ภัคดีวัฒนะกุล และ จำลอง ทรูอดุตสาหะ . การออกแบบฐานข้อมูล. กรุงเทพฯ : ไทยเจริญการพิมพ์ , 2546.

กัลยา วานิชย์บัญชา การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ , 2544.

จำลอง ทรูอดุตสาหะ. คู่มือการเขียนโปรแกรม Visual Basic 6.0 ฉบับฐานข้อมูล. กรุงเทพฯ : ไทยเจริญการพิมพ์ , 2547.

ศิริชัย พงษ์วิชัย การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2544.

สัจจะ จรัสรุ่งรวีวร. Visual Basic 6.0 Basic & Advanced. กรุงเทพฯ : อินโฟ , 2549.

อนุชา ลือสากล. Microsoft Access. กรุงเทพฯ : ด้านสหวิชาการพิมพ์ , 2547.

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. การออกแบบและจัดการฐานข้อมูล. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด , 2550.

การจัดการความรู้ [Online]. Accessed 3 May 2007

Available from <http://th.wikipedia.org>

ข้อมูลนักท่องเที่ยวสำนักงานการท่องเที่ยว [Online]. Accessed 12 May 2007

Available from <http://www.tourism.go.th>

การจัดการความรู้ [Online]. Accessed 5 September 2007

Available from <http://gotoknow.org/blog/kmanamai-nonta/16279>

การจัดการความรู้การท่องเที่ยวจังหวัดตราด [Online]. Accessed 24 September 2007

Available from www.trat.go.th/knowledge/know/handbook.doc

ข้อมูลจังหวัดราชบุรี [Online]. Accessed 16 June 2007

Available from <http://www.tourthai.com>

Available from <http://www.tat.or.th>

แผนที่ความรู้ [Online]. Accessed 15 November 2007

Available from <http://kmwiki.wikispaces.com/knowledge+mapping>

วิทยาลัยการจัดการทางสังคม [Online]. Accessed 7 December 2007

Available from www.thaiknowledge.org

ภาษาต่างประเทศ

Chris Cooper. "Knowledge management and tourism." Annals of Tourism Research. 33 , 1 (2005):47 -64

Sungsoo Pyo. "Knowledge map for tourist destination – needs and implications." Tourism Management. 26 , 1 (2005) : 583 - 594

Karin Schianetz. "The Learning Tourism Destination : The potential of a learning organisation approach for improving the sustainability of tourism destinations." Tourism Management. 28 , 1 (2007) : 1485 - 1496

Knowledge Managemant [Online]. Accessed 5 Octorber 2007

Available from <http://www.defenselink.mil/comptroller/center/learn/knowledgeman.htm>

Knowledge Managemant [Online]. Accessed 5 November 2007

Available from <http://www.kmresource.com>

ภาคผนวก

Source Code ที่สำคัญของโปรแกรม

หน้าแสดงรายละเอียดจังหวัด

```
Dim str1, str2 As String
```

```
Private Sub Command1_Click()
```

```
If Not Data1.Recordset.EOF Then
```

```
Data1.Recordset.MoveNext
```

```
Else
```

```
MsgBox "ขณะนี้โปรแกรมทำงานที่เรคอร์ดสุดท้าย ", vbOKOnly, "คำเตือน"
```

```
Data1.Recordset.MoveLast
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub Command2_Click()
```

```
If Data1.Recordset.BOF Then
```

```
MsgBox "ขณะนี้โปรแกรมทำงานที่เรคอร์ดแรก ", vbOKOnly, "คำเตือน"
```

```
Data1.Recordset.MoveFirst
```

```
Else
```

```
Data1.Recordset.MovePrevious
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub Command3_Click()
```

```
Form1.Show
```

```
Unload Me
```

```
End Sub
```

```
Private Sub Command4_Click()
```

```
'Exit Sub
```

```
'End
```

```
If MsgBox("ท่านต้องการจบการทำงานหรือไม่", 68, "จบการทำงาน") = 6 Then
```

```
Form3.Show
```

```
End If
```

```
End Sub
```

```
Private Sub Command5_Click()
```

```

Data1.Recordset.MoveFirst
End Sub

Private Sub Command6_Click()
Data1.Recordset.MoveLast
End Sub

Private Sub Command7_Click()
Data1.Recordset.FindFirst "Province_Name=" & DBCombo1.Text & "" //data control คั้นหารายชื่อจังหวัด
End Sub

Private Sub Command8_Click()
Form21.Data2.Recordset.FindFirst "Province_ID=" & Data1.Recordset.Fields("Province_ID") & ""
//data control คั้นหารหัสจังหวัด
Form21.Data1.RecordSource = "select * from Place where Province_ID=" &
Data1.Recordset.Fields("Province_ID") & " order by Place_ID"
Form21.Data1.Refresh
Unload Me
Form21.Show
End Sub

Private Sub Form_Load()
SSTab1.Tab = 0
Text1.Text = ""
Text2.Text = ""
Set Image1.Picture = LoadPicture(Text1.Text)
Set Image2.Picture = LoadPicture(Text2.Text)
Set Image3.Picture = LoadPicture(Text2.Text)
DBCombo1.ListField = "Province_Name"
DBCombo1.Refresh
End Sub

```

หน้าแสดงสถานที่ท่องเที่ยว

```

Private Sub Command1_Click()
If Data1.Recordset.RecordCount <> 0 Then
If Not Data1.Recordset.EOF Then
Data1.Recordset.MoveNext
End If

```

```

End If
End Sub
Private Sub Command2_Click()
If Data1.Recordset.RecordCount <> 0 Then
If Data1.Recordset.BOF = True Then
MsgBox "ขณะนี้ไม่สามารถย้อนกลับได้", vbInformation
Data1.Recordset.MoveFirst
Else
Data1.Recordset.MovePrevious
End If
End If
End Sub
Private Sub Command3_Click()
Form22.Show
Form22.Image1.Picture = LoadPicture(Text2.Text)
Form22.Image2.Picture = LoadPicture(Text3.Text)
End Sub
Private Sub Command4_Click()
Unload Me
form11.Show
End Sub

```

หน้าแสดงตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยว

```

Private Sub Command1_Click()
End
End Sub
Private Sub Text3_Change()
Text3.Text = ""
Set Image1.Picture = LoadPicture(Text3.Text)
End Sub
Private Sub Text4_Change()
Text4.Text = ""
Set Image2.Picture = LoadPicture(Text4.Text)
End Sub
Private Sub Command2_Click()

```

```
Form22.Hide
```

```
Form21.Show
```

```
End Sub
```

หน้าการเพิ่มรายละเอียดจังหวัด

```
Private Sub Command1_Click()
```

```
If Len(Trim(Text2.Text)) <> 4 Then
```

```
MsgBox "กรุณากรอกรหัสให้ครบถ้วน"
```

```
Text2.SetFocus
```

```
Exit Sub
```

```
End If
```

```
Data1.Recordset.AddNew
```

```
Data1.Recordset.Fields("Province_Id") = Text2.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Province_Name") = Text5(2).Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("History") = Text1.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Govern") = Text3.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Perface") = Text4.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Logo") = Text5(1).Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Logo_Data") = Text6(4).Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("map") = Text7.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Traval_path") = Text8.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("North") = Text9.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("South") = Text10.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("East") = Text11.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("West") = Text12.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("resort_data") = Text13.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Police_data") = Text14.Text
```

```
Data1.Recordset.Fields("Hospital_data") = Text15.Text
```

```
Data1.Recordset.Update
```

```
Text2.Text = ""
```

```
Text5(2).Text = ""
```

```
Text1.Text = ""
```

```
Text3.Text = ""
```

```
Text4.Text = ""
```

```
Text5(1).Text = ""
Text6(4).Text = ""
Text7.Text = ""
Text8.Text = ""
Text9.Text = ""
Text10.Text = ""
Text11.Text = ""
Text12.Text = ""
Text13.Text = ""
Text14.Text = ""
Text15.Text = ""
End Sub

Private Sub Command2_Click()
Dim sfile1, sfile2 As String
Comlog1.Filter = "bitmaps (*.bmp)|*.bmp"
Comlog1.ShowOpen
Text5(1).Text = ""
sfile1 = Comlog1.FileName
Text5(1).Text = sfile1
End Sub

Private Sub Command3_Click()
Unload Me
Form23.Show
End Sub

Private Sub Command7_Click()
Set Image2.Picture = LoadPicture(Text5(1).Text)
End Sub

Private Sub Command4_Click()
Form1.Show
Unload Me
End Sub

Private Sub Command5_Click()
Dim sfile As String
Comlog2.Filter = "bitmaps (*.bmp)|*.bmp"
```

```
Comlog2.ShowOpen
Text7.Text = ""
sfile = Comlog2.FileName
Text7.Text = sfile
End Sub

Private Sub Command6_Click()
Set Image1.Picture = LoadPicture(Text7.Text)
End Sub

Private Sub Command8_Click()
Form26.Show
Unload Me
End Sub

Private Sub mnueditdelete_Click()
Form25.Show vbModal, Me
End Sub

Private Sub mnuediteditor_Click()
Form28.Show
Unload Me
End Sub

Private Sub mnufileadd2_Click()
Form26.Show
Unload Me
End Sub

Private Sub mnufileaddnew_Click()
Command1.Visible = True
Command3.Visible = True
Command4.Visible = True
Command8.Visible = True
SSTab1.Visible = True
SSTab1.SetFocus
End Sub
```

แบบสอบถามชุดที่ 1**ความต้องการความรู้**

แบบสอบถามนี้ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของ
นักท่องเที่ยว

ซึ่งจัดทำโดย นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว นักศึกษาปริญญาโท สาขาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยี
สารสนเทศ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง

1. วันเวลา ที่ท่านตอบแบบสอบถาม

วันที่.....เวลา.....

2. อำเภอที่ท่านตอบแบบสอบถาม

อ.เมือง อ.บ้านโป่ง อ.สวนผึ้ง อ.ดำเนินสะดวก

3. เพศ

ชาย หญิง

4. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี 20 – 29 ปี 30 – 39 ปี 40 ปี ขึ้นไป

5. การศึกษา

ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท

ปริญญาเอก

6. ท่านมีอาชีพ

นักเรียน-นักศึกษา รับราชการ พนักงานเอกชน อาชีพส่วนตัว

อื่นๆ.....

7. อาชีพที่ท่านทำมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่

เกี่ยว ไม่เกี่ยว

8. ท่านคิดว่าความรู้ใดจำเป็นต่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การแก้ไขปัญหาจราจรที่แออัด
 จัดทำป้ายจราจรให้อ่านง่ายเด่นชัด
 จัดทำป้ายต่างๆ หลายภาษา
 รถยนต์รับจ้าง
 รถยนต์โดยสาร
 การจัดทำเส้นทางสำหรับเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก
 งานเทศกาล , งานประจำปี

- ผลិតภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
- ผลิตภัณฑ์ตามฤดูกาล
- ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
- ของที่ระลึก
- การเผยแพร่ข่าวสารของท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวทราบทางอินเทอร์เน็ต
- การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวที่คนไม่ค่อยรู้จัก หรือสถานที่ใหม่ๆ
- ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
- การวางแผนระยะยาวด้านการท่องเที่ยว
- จัดให้มีแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว
- จัดให้มีศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยว ที่มีเอกสาร และคำแนะนำต่างๆให้
- จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
- จัดให้มีมัคคุเทศน์ และล่าม
- สร้างภาพลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดูดี
- การอนุรักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม
- การดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในท้องถิ่น
- ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว
- การทำให้นักท่องเที่ยวพักอาศัยอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น
- การทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ
- ที่ท่องเที่ยวกลางคืน
- ร้านอาหาร
- สิ่งที่สร้างประสบการณ์ และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
- การประชาสัมพันธ์ถึงเสน่ห์ และเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยว และนอกฤดู
- การฝึกหัดเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงด้านการบริการ
- การต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในพื้นที่
- การส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ
- ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- ส่งเสริมบริษัทท่องเที่ยวขนาดเล็ก
- อื่นๆ

(ระบุ).....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่ 2

ความสำคัญของความรู้และการนำความรู้ไปใช้

แบบสอบถามนี้ ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการความรู้เกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งจัดทำ โดย นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว นักศึกษาปริญญาโท สาขาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง

1. วันเวลา ที่ท่านตอบแบบสอบถาม

วันที่.....เวลา.....

2. อำเภอที่ท่านตอบแบบสอบถาม

อ.เมือง อ.บ้านโป่ง อ.สวนผึ้ง อ.ดำเนินสะดวก

3. เพศ

ชาย หญิง

4. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี 20-29 ปี 30-39 ปี 40 ปี ขึ้นไป

5. การศึกษา

ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

6. ท่านมีอาชีพ

นักเรียน-นักศึกษา รับราชการ พนักงานเอกชน อาชีพส่วนตัว
 อื่นๆ.....

7. อาชีพที่ท่านทำมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่

เกี่ยว ไม่เกี่ยว

ตอนที่ 3 ระดับการปฏิบัติ(การนำไปใช้)ของความรู้

ท่านคิดว่าความรู้ข้างล่างนี้มีระดับการปฏิบัติ(การนำไปใช้)กับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของท่านแค่ไหน โดยทำเครื่องหมาย / ในช่อง ซึ่ง 9 แทน นำไปใช้มากที่สุด (สูงที่สุด) และ 1 ใช้น้อยที่สุด(ต่ำที่สุด)

ลำดับ	รายการความรู้	9	8	7	6	5	4	3	2	1
1	ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ในท้องถิ่นยาวนานขึ้น									
2	ความรู้ ในการปกป้อง และรักษาธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยว									
3	ความรู้ที่ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ									
4	ความรู้ที่ทำให้มีการท่องเที่ยวทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยว และ นอกฤดูกาลท่องเที่ยว									
5	ความรู้สำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค และการค้าขายที่เป็นธรรม									
6	ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้น									
7	ความรู้สำหรับการพัฒนาและฝึกหัดพนักงานที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว									
8	ความรู้เกี่ยวกับการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยว									
9	ความรู้ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับชาวบ้านและส่งเสริมชาวบ้านในต้อนรับนักท่องเที่ยว									
10	ความรู้สำหรับการวางแผนการจัดการต้อนรับนักท่องเที่ยว									
11	ความรู้ที่ทำให้เกิดการดึงดูดการลงทุนด้านการท่องเที่ยว									
12	ความรู้เกี่ยวกับความต้องการ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว									
13	ความรู้ในเรื่องการอำนวยความสะดวก เพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย									
14	ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทางด้านการท่องเที่ยว									
15	ความรู้สำหรับทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน									
16	ความรู้ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้พบกับประสบการณ์ใหม่ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง									
17	ความรู้ในการนำเสนอข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต ให้นักท่องเที่ยวทราบ									
18	ความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว									
19	ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำป้ายถนน , ป้ายสถานที่ และแผนที่ ที่ทำให้ง่ายต่อการอ่าน									
20	ความรู้ในการกระจายนักท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวทั่วทั้งท้องถิ่น ไม่กระจุกตัว									
21	ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว									
22	ความรู้เกี่ยวกับการจัดหารายละเอียดสถานที่, มัคคุเทศก์ และผู้แปลภาษา ให้นักท่องเที่ยว									
23	ความรู้เกี่ยวกับแผนการโฆษณา และ ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว									

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารการขออนุญาตขอใช้ข้อมูล จาก www.tourthai.com

From : <webmaster@tourthai.com>

Sent : Sunday, April 1, 2007 2:06 PM

To : "r p" <ps_com70000@hotmail.com>

Subject : Re: ขออนุญาตใช้ข้อมูลใน web site เพื่อการศึกษา

สวัสดีครับ

ด้วยความยินดีครับ

แต่หากนำรูปภาพใดๆ ในเว็บไซต์ไปใช้กรุณาแจ้งเจ้าของรูปด้วยนะครับ
ส่วนข้อมูล สามารถนำไปใช้ได้เลยครับ

รณรงค์ ชนากร

- > เรื่อง ขออนุญาตใช้ข้อมูลใน website เพื่อการศึกษา
- > เรียน เจ้าของ website tourthai.com
- > ข้าพเจ้า นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว นักศึกษาปริญญาโท
- > สาขาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- > มีความประสงค์จะขอข้อมูลด้านการท่องเที่ยวบางส่วนจาก website
- > มาใช้เพื่อการศึกษา จึงได้แจ้งมายังท่านเพื่อขออนุญาต ได้ผลประการใดกรุณา
- > แจ้งกลับยัง e - mail นี้
- > ขอแสดงความนับถือ
- > รุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว
- > 1 เม.ย.50
- > >> _____
- > Express yourself instantly with MSN Messenger! Download today it's FREE!
- > <http://messenger.msn.click-url.com/go/onm00200471ave/direct/01/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายรุ่งศักดิ์ พงษ์ไสว
 วันเดือนปีเกิด 16 พฤษภาคม พ.ศ.2521
 ที่อยู่ 145/366 หมู่ 9 ตำบลดอนตะโก อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี 70000
 ที่ทำงาน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดนครปฐม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2542 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์
 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
 พ.ศ.2547 ศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์และ
 เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2551 พนักงานพัฒนาธุรกิจ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
 จังหวัดนครปฐม
 พ.ศ.2547 ข้าราชการสังกัดจังหวัดทหารบกราชบุรี จังหวัดราชบุรี
 พ.ศ.2544 ข้าราชการสังกัดกองบัญชาการช่วยรบที่ 1 จังหวัดชลบุรี